

Vysílání České televize v roce 2011 z pohledu plnění úkolů veřejné služby

PhDr. Milan Šmíd

31.1.2012

Případová studie zpracovaná na vyžádání Rady České televize. Pokus o nezávislý pohled na plnění úkolů veřejné služby Českou televizí v roce 2011.

1 Úvodem

Následující text vznikl na základě požadavku Rady České televize, která se obrátila na autora se žádostí zpracovat studii na téma: „Jak plní ČT úkol veřejné služby, který ji svěřil zákon o České televizi.“ Tento požadavek jsem pochopil jako snahu získat hodnocení výkonů České televize za rok 2011 od nezávislého pozorovatele. Je třeba však mít na paměti, že každé takové hodnocení od jednotlivce bude nést některé prvky subjektivního pohledu, také proto některé části tohoto textu je třeba vnímat s kritickým odstupem a s vědomím, že se mohou někdy odchýlit od přísně vědecky zpracované analýzy, která by vyžadovala více času.

Studie o plnění úkolů veřejné služby vysíláním by nebyla úplná, kdyby se její hodnocení omezilo pouze na kritéria stanovená zákonem (často v obecné poloze a někdy i s nerealistickými požadavky¹). Proto budou do hodnocení zahrnuta i kritéria kladená na veřejnou službu vysíláním v celoevropském kulturním kontextu tak, jak se promítají do dokumentů a závěrů Rady Evropy a Evropské Unie, a která jsou částečně zachycena v Kodexu České televize.

Mám zde na mysli například *Doporučení Rady ministrů o úkolech médií veřejné služby v informační společnosti* z roku 2007² a také *Komunikaci/Sdělení EK o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání* z roku 2009³.

Právě druhý uvedený dokument by měl být klíčový pro posuzování toho, co je a co není veřejná služba poskytovaná vysíláním programů, bez ohledu na subjektivní pohledy a úkolování příslušnými zákony. Zmíněné Sdělení EK vzniklo na základě dlouholeté diskuse, jejíž počátek se datuje příchodem soukromých rozhlasů a televizí do Evropy v 70. a 80. letech

¹ Například požadavky vysílání pro sluchově a zrakově postižené, procenta regionálního vysílání apod. – viz další kapitoly.

² *Recommendation CM/Rec(2007)3 of the Committee of Ministers to member states on the remit of public service media in the information society (Adopted by the Committee of Ministers on 31 January 2007 at the 985th meeting of the Ministers' Deputies)*. Dostupné na <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1089759&BackColorInternet=9999CC&BackColorIntranet=FFBB55&BackColorLogged=FFAC75>

³ *Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání*. Dostupné na <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2009:257:0001:01:CS:HTML>

minulého století. Hlavním bodem této diskuse je otázka: není financování veřejnoprávních rozhlasových a televizních stanic z veřejných zdrojů nedovolenou státní pomocí, kterou vylučují celoevropské dohody, jmenovitě článek 107 Lisabonské smlouvy (bývalý článek 87 Smlouvy o ES), podle něhož státní podpory narušující hospodářskou soutěž jsou neslučitelné s vnitřním trhem?⁴

Tato debata vyústila nejprve **v červnu 1997** do přijetí tzv. Amsterdamského protokolu, který na základě konstatování, že „*system veřejnoprávního vysílání v členských státech je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu*“, přiznal právo financovat toto vysílání z veřejných prostředků jako veřejnou službu, vymezenou v daném státě za určitých podmínek.⁵

Zásady zde zformulované pak potvrdilo Usnesení Rady EU⁶ **z roku 1999**, které zmínilo „*zvláštní závazek vysílání veřejné služby*“, jehož předpokladem je „*přístup široké veřejnosti, bez diskriminace a na základě rovných příležitostí, k různým kanálům a službám*“, přičemž se mu přiznává právo „*využívat technického pokroku ... a výhod nových audiovizuálních a informačních služeb a nových technologií*“, jakož i legitimizuje snahu „*usilovat o dosažení vysoké sledovanosti*.“

Protože nejasnosti o tom, co může a nemůže být financováno z veřejných prostředků, aniž by to narušovalo hospodářskou soutěž, podporované průběžnými stížnostmi a žalobami u evropských institucí ze strany soukromých vysílatelů, neustávaly, Evropská komise **v roce 2001** zveřejnila *Sdělení (2001/C 320/04) o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní*

⁴ Článek 107 v oddíle „Státní podpory“ uvádí: „*Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak*“.

⁵ Překlad znění Amsterdamského protokolu: „*Vysoké smluvní strany, berouce v úvahu, že systém veřejnoprávního vysílání v členských státech je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu, se dohodly na následujících interpretačních ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství: Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství se nedotýkají pravomocí členských států financovat veřejnoprávního vysílání, pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, a pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž ve Společenství v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k plnění veřejné služby*“. V angličtině dostupný na WWW <<http://eur-lex.europa.eu/en/treaties/dat/11997D/htm/11997D.html#0109010012>>

⁶ *Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 25. ledna 1999 o veřejnoprávním vysílání*, Úř. věst. C30, 5.2.1999. Není ještě v češtině, anglická verze dostupná na WWW <<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:1999:030:0001:0001:EN:PDF>>

vysílání⁷, které ve své preambuli snad nejvýrazněji definuje postoj EU k vysílání veřejné služby, jeho významu a jeho poslání.⁸

Ovšem ani toto Sdělení, které se stalo základem následující rozhodovací praxe EK, nevyřešilo všechny problémy a konflikty. Naopak – rozvoj nových distribučních platforem a nových služeb, na základě nových digitálních komunikačních technologií, vzájemné střetávání veřejného a soukromého sektoru na internetu nastolovalo nové otázky a požadavek stanovení aktualizovaných pravidel. K tomu došlo ve výše uvedeném *Sdělení o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání z roku 2009*.⁹

Nechci zde opakovat obecné teze o veřejné službě, které obsahuje druhá část Sdělení (odstavec 9-16) s názvem „Úloha veřejnoprávního vysílání“. Za zmínku zde však stojí konstatování, že „na dosažení cílů Amsterodamského protokolu v rozsahu, v jakém přispívají k pluralismu, obohacují kulturní a politickou diskusi a rozšiřují výběr programů“ se rovněž „významně podílejí provozovatelé komerčního vysílání, z nichž řada podléhá požadavkům na veřejné služby.“ Tím chci upozornit na některé zavádějící názory, které staví nepřekročitelnou zeď mezi vysílané pořady soukromých a veřejných stanic, aniž by vzaly v úvahu skutečnost, že také soukromé komerční televizní vysílání je službou, která ovšem ne vždy a ne všude naplňuje všechny funkce, jež od ní společnost či veřejnost očekává. Což zakládá důvod pro - v Evropě široce akceptovanou - potřebu organizovat vysílání veřejné služby financované veřejnými prostředky, které by doplnilo funkce, jež soukromé vysílání z objektivních či subjektivních důvodů není schopné plnit.

Obsah této veřejné služby spadá podle Sdělení EK do pravomoci členských států EU, čímž se dává najevo, že každá země má své vlastní kulturní a historické tradice, že každá země má svoje specifika organizování rozhlasového a televizního vysílání, a že v každé zemi

⁷ Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Úřední věstník C 320 , 15/11/2001. Dostupné z WWW < <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52001XC1115%2801%29:CS:HTML>>

⁸ Text odkazuje na Sdělení Komise (2000) 580 o službách obecného zájmu, které praví, že "Vysílací média hrají ústřední roli ve fungování moderních demokratických společností, zejména v rozvoji a přenosu sociálních hodnot. Proto odvětví rozhlasového a televizního vysílání podléhalo od svého počátku zvláštní úpravě v obecném zájmu. Tato úprava vycházela ze společných hodnot, jako je svoboda vyjadřování a právo na odpověď, pluralismus, ochrana autorských práv, podpora kulturní a jazykové rozmanitosti, ochrana mladistvých a lidské důstojnosti, jakož i ochrana spotřebitele".

⁹ Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Dostupné na <<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2009:257:0001:01:CS:HTML>>

postoje veřejnosti a politiků k tomu, zda a jak tuto veřejnou službu financovat, se mohou případ od případu různit.

Sdělení EK na jedné straně otevírá dveře k širokému pojetí vysílání veřejné služby, včetně jeho expanze do nových médií, na straně druhé však stanovuje limity, za jakých je používání veřejných zdrojů pro tuto službu legitimní. V odstavci 23 k tomu využívá rozsudek Soudního dvora EU ve věci Altmark¹⁰, který praví, že vyrovnávací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje státní podporu, jsou-li splněny čtyři kumulativní podmínky:

1. Služba veřejného zájmu a úkoly a povinnosti s ní spojené jsou jasně vymezené a definované.
2. Parametry vyrovnání za poskytování služeb jsou objektivní a transparentní a jsou stanoveny předem.
3. Vyrovnávací platba nepřesahuje náklady na plnění závazku služby veřejného zájmu.
4. Výše této vyrovnávací platby by měla být stanovena s přihlédnutím k průměrným či adekvátním nákladům v daném oboru při poskytování obdobných služeb.

Poselství tohoto dokumentu je jednoznačné: vaše jednání bude slučitelné s pravidly volného trhu a nebudete mít před evropskými soudy problémy, pokud jasně stanovíte, jaký je veřejný zájem na provozování této služby, a v jakém rozsahu a kvalitě by se měla poskytovat. Tento požadavek předpokládá, že o definici veřejného zájmu a veřejné služby v příslušné zemi rozhodne demokratický proces rozhodování na základě širšího celospolečenského a politického konsensu.

Kromě toho jasná definice vysílání veřejné služby může přispět k obhajobě jeho legitimacy před vlastní veřejností, od níž se žádá, aby financovala formou přímé či nepřímé daně provoz rozhlasového a televizního vysílání, jehož velkou část získává od soukromých stanic zdarma. Obhajoba této legitimacy je od příchodu soukromého televizního vysílání před čtvrt stoletím do Evropy permanentním problémem někdejších monopolistů, veřejnoprávních rozhlasů a televizí.

Také proto zvyšují západoevropské veřejnoprávní instituce svoji transparentnost při skládání účtů (*accountability*) a přecházejí od tzv. „autonomních modelů“, v nichž o

¹⁰ Kauza se týkala veřejné podpory, kterou dostávala firma zajišťující veřejnou autobusovou dopravu v německém městě Altmark, jejíž poskytování zpochybnila žalobou konkurenční firma. Podrobnosti viz věc C-289/00.

charakteru vysílací služby z velké části rozhodoval management, na „model kontrolované služby,“ který má podobu několikaletých kontraktů mezi státem a příslušnou institucí. Dnes existuje v Evropě více států, ve kterých takové kontrakty existují, nebo se o nich seriózně jedná.¹¹

¹¹ Příkladem budiž *Agreement* britské vlády s BBC (dostupné na WWW: <http://www.bbc.co.uk/bbctrust/assets/files/pdf/about/how_we_govern/agreement.pdf>, nebo francouzská dohoda o cílech a prostředcích veřejné audiovizí (Les contrats d'objectifs et de moyens et les cahiers des charges des sociétés de l'audiovisuel public, dostupné na WWW: <http://www.ddm.gouv.fr/rubrique.php3?id_rubrique=129> nebo dohoda státu s italskou RAI (*Contratto di Servizio 2010-2012*, dostupné na WWW <http://www.segretariatosociale.rai.it/regolamenti/contratto2010_2012.html>. Ve Švédsku plní funkci kontraktu text Vysílací licence, platné od 1.1.2010 do 31.12.2013 (Sändningstillstånd för Sveriges Television AB, dostupné na WWW <<http://svt.se/content/1/c6/69/94/61/Tillst%20E5ndSVTslutversion%202010.pdf>>). V Německu se požadavek EU na přesnější specifikaci veřejné služby promítl do předposlední 13. novelizace Státní smlouvy o vysílání z dubna 2010, ve které se poprvé uvádí výčet televizních programů, kromě toho se zde od roku 2004 ukládá veřejnoprávním stanicím specifikovat ve statutech a směrnících úkoly veřejné služby a tyto každé dva roky kontrolovat. (*Rundfunkstaatsvertrag (RStV) in der Fassung des 13. Rundfunkänderungsstaatsvertrags*, dostupné na WWW: <http://www.urheberrecht.org/law/normen/rstv/RStV-13/text/2010_02.php3>. Další příklady lze nalézt ve studii Parlamentního institutu o vysílání veřejné služby v zemích EU, dostupné na WWW <<http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698>>.

2 Plnění veřejné služby z hlediska programového obsahu

Poněkud rozsáhlejší úvod jsem zvolil kvůli tomu, abych obhájil kritéria, která použiji při hodnocení výstupů České televize v roce 2010. Jsem toho názoru, že definice veřejné služby vysíláním není v České republice dostatečně a uspokojivě zformulována. Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, se soustřeďuje v paragrafech 2, 3 a 12 víceméně na kvantitativní kritéria. Rovněž definice veřejné služby ve statutu České televize, která je víceméně replikou zákona, ne zcela dostačuje.

Určitým pomocným kritériem hodnocení veřejné služby může být Kodex ČT, zvláště jeho preambule, vycházející z dokumentů Rady Evropy. Tento Kodex ČT sice obsahuje také kvalitativní kritéria tvorby ČT, ta však nejsou aplikována na kvantifikované požadavky, jež by specifikovaly, v jakých vztazích a poměrech by měla ČT veřejnou službu poskytovat.

Nedostatečnou definicí vysílání veřejné služby, především nezřetelným odlišením jeho specifických rysů, rozdílných od ostatního vysílání, vzniká vakuum, které se stává živnou půdou pro otázky typu: „proč mám platit rozhlasový a televizní poplatek, když mohu sledovat bez poplatku jiné rozhlasové a televizní programy?“

Pozitivní na dosavadní legislativě je, že její obecné formulace a některá konkrétní ustanovení dostatečně vyjadřují charakter vysílání veřejné služby v několika zásadních bodech. Mám na mysli například požadavek univerzality dosahu a univerzality obsahu vysílaných programů, tj. vysílané programy by měly být dostupné všem obyvatelům daného státu a jejich rozmanitý obsah by měl vycházet vstříc různorodým zájmům divácké obce, včetně zájmů menšinových. Tuto povinnost soukromé stanice nemají, a proto se moje hodnocení zaměří především na další odlišnosti, které by měly profilovat vysílání veřejné služby v českých podmínkách (a to v návaznosti na hodnocení Rady ČT v dokumentu „Doplnění Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2010,“ který se drží schématu vymezeného paragrafy zákona o ČT, a také na statistiky roku 2011 zveřejňované Českou televizí na svém webu).

Protože obsáhnout více než 35 tisíc vysílaných hodin v roce 2011 přesahuje kapacitu vnímání jednotlivce, může dojít k opomenutí některých počinů veřejné služby a některá hodnocení – byť se budou opírat o statistiky a seznamy – mohou mít subjektivní charakter. Nicméně vždy se budu snažit vycházet z definic a kritérií veřejné služby tak, jak jsou chápána v celoevropském měřítku.

2.1 Vysílání obecně kvantitativně

§ 2 (1) Česká televize poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb (...)

Tento obecný paragraf zákona o České televizi k ničemu nezavazuje, pouze otevírá prostor ČT, aby se uplatnila i v oblasti nových médií. Kvantifikaci obsahuje jiný paragraf zákona

§ 3 (1) Česká televize naplňuje veřejnou službu v oblasti televizního vysílání zejména tím, že

- a) provozuje analogové televizní vysílání **dvou televizních programů** (...)*
- b) provozuje zemské digitální televizní vysílání televizních programů uvedených v písmenu a) a **dalších alespoň dvou televizních programů** zahrnutých v souhrnném datovém toku (...) s **plánovaným pokrytím alespoň 95 % obyvatel České republiky** počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu (dále jen "multiplex veřejné služby"),*
- c) jako provozovatel multiplexu veřejné služby sestavuje společně s Českým rozhlasem souhrnný datový tok a odpovídá za jeho správu (...)*

Zde je vymezen rámec povinnosti vysílat minimálně čtyři programy ve vlastním digitálním multiplexu, přičemž písmeno i) stejného paragrafu určuje, že ČT „*poskytuje alespoň na jednom vysílaném programu 24hodinovou programovou službu, včetně aktuálního zpravodajství.*“

Tím je dán obecný rámec povinností co do množství vysílaného programu, které **Česká televize průběžně – tedy i v roce 2011 – plnila.**

2.2 Vysílání zpravodajství a publicistiky

§ 2 (2) Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména

a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů,

b) přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,

Rovněž definice úkolů veřejné služby pro zpravodajství v zákonu o České televizi se příliš neliší od povinností, které mají dle zákona č. 231/2001 všichni provozovatelé vysílání, tedy i soukromé televize.¹² Pouze příspěvek k vytváření právního vědomí je požadavkem navíc. Nicméně specifika České televize při plnění veřejné služby v ČR je dále upřesněna jednak výše uvedenou povinností vysílat zpravodajský kanál ČT24¹³ v paragrafu 3(1)i a také preambulí Kodexu ČT, která deklaruje, že ČT „vytváří svými pořady orientační bod pro všechny členy společnosti a podporuje soudržnost společnosti a integraci všech jednotlivců, skupin a společenství“ a zároveň „představuje fórum pro veřejnou diskusi, v níž je možno vyjadřovat nejširší možné spektrum názorů a hledisek“¹⁴.

Množství událostí a šíři témat pojednávaných ve zpravodajském programu ČT24 není schopna zajistit v současné době v České republice žádná soukromá televize. Poskytování „fóra pro veřejnou diskusi“ je nezpochybnitelným plněním veřejné služby v duchu teze o „demokratických, společenských a kulturních potřebách společnosti“, z amsterodamského protokolu. Česká televize tak činila i v loňském roce na různých programových úrovních – počínaje diskusním pořadem *Otázky Václava Moravce*, přes *Hyde Park* na ČT24 až po pořady *Máte slovo* na ČT1, o dalších formátech na ČT24 nemluvě (*Interview ČT24*, *Před půlnocí*, *Politické spektrum* apod.).

Není pochyb o tom, že Česká televize se zatím vyprofilovala do podoby televize veřejné služby nejvíce ve zpravodajské části svého vysílání, protože zde plní funkci, která je na současném české televizní scéně nezastupitelná. Tím spíše, že její největší komerční

¹² Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání:

§31 (2) Provozovatel vysílání (soukromý i veřejný, ze zákona – pozn. mš) poskytuje objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Názory nebo hodnotící komentáře musí být odděleny od informací zpravodajského charakteru.

(3) Provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivnosti a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

¹³ Skutečnost, že ČT24 je v České republice jediným zpravodajským kanálem, vyplývá z tradic a možností českého mediálního trhu, na němž všechny pokusy o plnohodnotný zpravodajský program nad rámec místních infokanálov zatím vždy ztroskotaly (např. 24.cz, který se pokoušel o vysílání v letech 2004-2007, nebo Z1, který vysílal od 2.6.2008 do 24.1.2001)

¹⁴ Kodex České televize. Preambule. Dostupné na [www <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/kodex-ct/preambule-a-vyklad-pojmu/>](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/kodex-ct/preambule-a-vyklad-pojmu/)

konkurent TV Nova na politickou profilaci svého vysílání a publicistiky rezignoval a věnuje se téměř výhradně infotainmentu.

Totéž lze říci i o oblasti publicistiky, rovněž zastoupené četnými formáty jako jsou *Reportéři ČT*, *Černé ovce*, *Pološero*, jakož i další četné magazíny a diskusní pořady na ČT24 i na prvních dvou programech věnované ekonomice, kultuře, historii.

Domnívám se, že s pomocí řady věcných argumentů lze obhájit tvrzení, podle něhož **Česká televize v roce 2011 plnila základní úkoly veřejné služby v oblasti zpravodajství a publicistiky**. Tímto konstatováním se vzdávám kvalitativního hodnocení jednotlivých pořadů a detailů této služby, které by si zasloužily samostatných analýz, jež – pokud vím – v současnosti ve zpravodajství ČT probíhají. Je pochopitelné, že v obrovském množství pořadů a vystoupení a informací se vždy najde chyba, neúspěch, neprofesionalita, ovšem tyto jednotlivé chyby a omyly by neměly být záminkou k odsuzování zpravodajství ČT jako celku.

Na jedné straně nepřímým důkazem o jeho nestrannosti a nezávislosti jsou kritické reakce z vyhraněných názorových pozic, při nichž je ČT střídavě obviňována jednou jako levičácké nebo pravdoláskové médium, jindy zas jako médium posluhující establishmentu nebo zastávající výhradně pravicový pohled na svět. Dalším důkazem úspěšnosti nastoupené cesty a koncepce ČT24 realizované v lednu 2010 svědčí růst sledovanosti ČT24, který je dnes – po dokončení digitalizace – celoplošným programem.

Na straně druhé, mé celkově pozitivní hodnocení plnění veřejné služby v oblasti zpravodajství mi nebrání v tom, abych vyjádřil některá svá subjektivní hodnocení, která mohou i nemusí být obecně relevantní. Univerzální disponibilita televizního zpravodajského kanálu nastolila otázku funkce a podoby hlavních zpravodajských relací na dalších programech České televize. Otázkou je, kam a jak umístit hlavní zpravodajský pořad, který by shrnul události dne v jednom časovém úseku. Přimlouval bych se za možnost, aby ti, kteří nejsou ochotni strávit hodinu plnou informací na ČT1, měli možnost naladit na ČT2 zpravodajskou relaci v délce 15 minut shrnující vše důležité tak, jak to činí například německý druhý program *ZDF Heute*.

Ačkoliv pokládám koncepci vysílání ČT24 z roku 2010 za jednoznačný úspěch včetně přesahu ČT24 do nových médií umožňujících interaktivitu a participaci publika, občas jsem měl v minulém roce pocit, že toto zpravodajství někdy sklouzávalo do editorské a

moderátorské rutiny. Mám na mysli mechanický přístup k řazení a zpracování témat, při němž témata podružná získávala stejný či nezaslouženě větší prostor než témata hlavní.

Z obsahového hlediska mně chyběl větší důraz na **zahraniční problematiku** při vědomí toho, že vysílání veřejné služby by mělo být šířitelem osvěty o tom, co se děje ve světě, aby se rozšířil obzor českého diváka o událostech, které mohou jeho život v dnešním globalizovaném světě ovlivnit. Také v tomto bodě by podle mého názoru měl spočívat úkol vysílání veřejné služby v českých podmínkách, ve kterých soukromé televize zahraničním událostem věnují menší pozornost (viz analýza Media Tenor za rok 2010). Není asi náhodou, že jedním ze šesti „účelů veřejné služby“ v Chartě a Dohodě BBC je „přibližovat Velkou Británii světu a svět Velké Británii.“¹⁵

Dále se domnívám, že **kultura** by měla mít ve zpravodajských relacích svoji pravidelnou rubriku, a to tak, aby informovala o hlavních kulturních událostech v Praze i v regionech. Speciální publicistické a dokumentární pořady (*kultura.cz*, *Kulturama*, *Kultura v regionech*, *Třistatřicetři*, *Artmix*, *Filmopolis* apod.) svoji výlučností i vedlejšími vysílacími časy nejsou schopny dopravit informaci o kulturním dění k masovému divákovi. Je sice přínosné, že uvedené pořady mapují události kulturního života, nebo že některá ranní vysílání (dnes také Živě na jedničce) se kulturním akcím věnují, nicméně část těchto událostí by se měla dostat i do pravidelného večerního zpravodajství nad rámec popkulturních informací.¹⁶

Nejsem schopen pokrýt hodnocením širokou oblast **publicistiky**, tedy programového typu stojícího mezi zpravodajstvím a dokumentem, většinou ve formě studiových rozhovorů, diskusí a debat, magazínů, částečně ve formě souboru koncipovaných reportáží (*Reportéři ČT*, *Černé ovce*, *Nedej se*, *Pološero*, *Na stopě* a další). Takových pořadů vysílá ČT ročně na stovky a je pochopitelné, že jejich žurnalistická a televizní kvalita může kolísat. Stojím si však za tím, že tematická pestrost a rozmanitost publicistiky ČT odpovídá požadavku zákona

¹⁵ Tuto moji připomínku lze vztáhnout nejen na zpravodajství a publicistiku, ale i na program jako celek. Obraz českého diváka o světě dnes formují jednak zpravodajské relace, které si – snad s výjimkou míst, kde jsou stálí zpravodajové - všímají jednotlivých regionů teprve v případě, když se zde něco děje, a kdy je vyslán na místo „padákový“ žurnalista. Ani v magazínech typu *Objektiv* nemají jednotlivá témata dostatečný prostor na to, aby překročily rámec pětiminutových příspěvků. A tak je divák z větší části odkázán pouze na turistické informace, které v lepším případě (*Cestománie*) podcházejí od zkušených cestovatelů, v horším případě (*Letem světem*) jsou „dojmologii“ celebrit vysazených do daných teritorií jako reportéři. Za zmínku stojí, že cestopisné dokumenty vysílané v roce 2010 se sestávaly z repríz starých pět až deset let, případně z dovezených miniseriálů. Dokumentární pořady o zahraničí, které se nevěnují jen turistickým a historickým zájmovostem za hranicemi, ale také současnosti, politice, životnímu stylu, jsou výjimkou.

¹⁶ Je paradoxem, že o exkluzivní premiéře v Národním divadle se divák dozví dříve ve zpravodajství komerční televize, než ve vysílání ČT, která tuto informaci zařadí pouze do kulturního magazínu. Mám na mysli lednovou premiéru pohádkové opery *Čarokraj*, kterou Prima TV využila ve svém zpravodajském bloku do VIP zpráv.

v paragrafu 2/2/c „aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti.“ Uvedenou toleranci lze dokázat širokým spektrem témat i cílových skupin, kterým je publicistika určena, mezi něž patří i komunita s odlišnou sexuální orientací v magazínu „Q.“

To však neznamená, že by nebylo možné některé zákonem a evropskými dokumenty uvedené zásady rozvíjet a naplňovat novým obsahem. Například ve věci **naplňování demokratických potřeb** v duchu již zmíněné evropské definice, podle které je systém veřejnoprávního vysílání „přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti.“

Domnívám se, že v České televizi například chybí pravidelný pořad, který by pravidelně a systematicky komentoval dění v obou komorách parlamentu. Podle mého názoru informace uváděné v běžných zpravodajských pořadech se soustřeďují pouze na tu nejaktuálnější legislativu až v konečné fázi schvalování – to v lepším případě – nebo na řečnické duely a skandální vyjádření, jež při nich padají, což v konečném výsledku zkresluje představu veřejnosti o parlamentní demokracii. Například BBC má nejen rozhlasový, ale i televizní **přehled dění v parlamentu** jednou týdně, který ve studiu uvádí Alicia McCarthy. Dnes tento pořad vzniká na parlamentním kanálu, nicméně jeho reprízy přecházejí i na zpravodajský program. Sledovanost takového pořadu sice není velká, ale kromě toho, že zprostředkovává veřejnosti kvalifikovaný pohled na proces přijímání legislativy včetně jeho peripetií, dostává také tento proces pod veřejnou kontrolu.

Předmětem veřejných debat o plnění veřejné služby vysíláním je rovněž existence speciálního **sportovního programu** ČT4 Sport. Někdy jen kladena otázka, zda by neměla Česká televize přepustit rozsáhlé informování a přímé přenosy ze sportovních událostí jiným soukromým sportovním kanálům na trhu a omezit se pouze na zpravodajskou funkci zakomponovanou do existujících plnoformátových programů. Argumentuje se zde příkladem Velké Británie, ve které regulátor po dohodě s tehdejší Radou guvernérů BBC zamítl návrh na vytvoření televizního kanálu BBC Sport s tím, že tuto službu je schopen zajistit soukromý sektor vysílání. Existenci veřejnoprávního programu ČT4 Sport podporuje několik argumentů.

O tom, že sportovní události jsou schopny přispívat k sociální soudržnosti a integraci jednotlivých skupin společnosti, není pochyb. Také z tohoto důvodu byl v evropské Směrnici

o audiovizuálních mediálních službách¹⁷ (někdejší Směrnice Televize bez hranic) vytvořen zvláštní režim pro události zásadního společenského významu (kap. V., čl. 14), jež by měly být k dispozici široké veřejnosti ve volně dostupném vysílání. Na malém českém televizním trhu se vyskytují soukromé sportovní kanály pouze v placených verzích kabelové a satelitní nabídky. Představa, že by mohly – v současné době – zajistit univerzálně dostupnou nabídku velkých sportovních událostí široké veřejnosti, je zatím teoretická. Projevuje se to i v postojích majitelů vysílacích práv, kteří dávají přednost České televizi, jež může zajistit masovější publikum, tak nezbytné pro sledování reklam a sponzorských vzkazů ve sportovních přenosech obsažených, a majitelem vysílacích práv již zpeněžených a zadavateli garantovaných. Existenci programu ČT4 Sport jako veřejné služby ospravedlňuje rovněž pozornost, kterou tento kanál věnuje i sportům menšinovým, okrajovým, které jsou pro ostatní sportovní kanály nezajímavé. Není vyloučeno, že v budoucnosti se podmínky na televizním trhu změní a program ČT4 Sport ztratí *raison d'être* své samostatné existence. Zatím tomu tak není.

2.3 Vysílání dokumentární tvorby

Další oblastí, ve které může Česká televize před veřejností prokázat svoji užitečnost vysílatele veřejné služby zasluhující si veřejné podpory, je oblast dokumentární tvorby. Nejen tím, že ČT dokumenty vysílá ve větším rozsahu než TV Nova nebo Prima TV, ale také tím, že skladba dokumentů bývá odlišná nejen od plnoformátových komerčních stanic TV Nova, Prima TV, TV Barrandov, ale také od nabídky, které mohou nabídnout tematicky zaměřené placené kanály typu Discovery, Animal Planet, National Geographic, Spektrum, History Channel.

Česká televize je dnes největším producentem původních dokumentárních pořadů nejrůznějších žánrů a v tomto ohledu je na české audiovizuální scéně nezastupitelná. Otázkou zůstává, zda se její dramaturgie má zaměřit na nákladné pořady soutěžící s dokumenty zahraničních televizí typu *Rybí legendy* Jakuba Vágnera, které lze lacino dovážet, nebo zda se má více věnovat dokumentární tvorbě mapující každodenní realitu a problémy domácího života nad rámec medailonů celebrit a osobností.

¹⁷ Směrnice EP a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (kodifikované znění). V českém znění dostupné na WWW: <http://www.rrtv.cz/cz/static/cim-se-ridime/stavajici-pravni-predpisy/eu%5Csmernice-2010-13-EU.pdf>

Z premiérových domácích seriálů loňského roku vyčnívají dvacetidílný seriál mapující *Rozmarná léta českého filmu*, historický seriál *Heydrich – konečné řešení* (44 dílů) a desetidílné *Šumné stopy* Davida Vávry. Specifikou vysílání ČT ve srovnání s komerčními televizemi je relativně větší zaměření na kulturní dokumenty a dokumenty o umění. Statistika vysílání dokumentárních pořadů jako programového typu nerozlišuje mezi pořady původními a dovezenými. Nicméně jejich rozčlenění podle žánrů ukazuje dramaturgický deficit produkce a výběru dokumentů popularizujících vědu a techniku, případně seriálů všeobecně vzdělávacího charakteru¹⁸. Týdeník novinek z vědy a techniky *Prisma* vysílaný na ČT24 tento deficit odstraňuje jen částečně.

Nevěřím, že by se na zahraničních trzích nedaly nalézt naučné seriály vzdělávacího charakteru z nejrůznějších oborů lidské činnosti. Je zcela možné, že některé takové pořady se v loňském roce vysílaly, a nedostaly se do zorného pole mé divácké zkušenosti, což na druhé straně může být důkazem, že ČT je nedostatečně ve vysílání prosazuje a propaguje.

Osobně oceňuji vysílání soliterních původních dokumentů zařazovaných na ČT2 ve večerních časech, jejichž vysílání sice nepřináší masovou sledovanost, ale jsou přínosem k vytváření české audiovizuální tradice. Obecně lze konstatovat, že Česká televize v roce 2011 **v oblasti dokumentární tvorby veřejnou službu plnila**, přinejmenším kvantitativně, i když z hlediska celkové struktury žánrů by se jí daly některé věci vytknout.

Na jedné straně je pochopitelné, že převážnou část dokumentů, které vždy upoutají diváckou pozornost, budou tvořit cestopisy, přírodopisy, historické dokumenty a portréty celebrit. Nicméně na druhé straně Česká televize by měla jako veřejnou službu podporovat více unikátních dokumentárních pořadů, tj. takových, se kterými se divák na komerčních programech neseťká. Týká se to nejen tvorby původních dokumentů ze současného života, ale i výběru ze zahraničních dokumentárních seriálů, který by se měl v celkové dramaturgii alespoň trochu odlišovat od nabídky, jež nabízejí soukromé a placené tematické dokumentární kanály typu History, Discovery nebo National Geographic.

¹⁸ Vycházím ze žánrového rozdělení statistiky „Zastoupení programových typů ve vysílání ČT“, dostupné na WWW <http://img9.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/sledovanost/cisla-o-vysilani/2011/ptypy_4q2011.pdf> Pořadí žánrů: dokumentární pořad (bez určení) – 1403 hodin, přírodopisy a cestopisy 832 hodin, umění a média 473 hodin, medailon 387 hodin, humanitní vědy 288 hodin, **vědy fyzikální přírodopisné 55 hodin!!**, docusoap 10 hodin.

2.4 Vysílání pořadů pro děti a mládež

Česká televize ve svých statistikách nemá zvláštní kategorii pro dětské pořady, které jsou podle charakteru zařazovány do dramatických, zábavných, a publicistických programových typů. Jedinou statistikou je „Objem pořadů adresně určených dětem ve vysílání České televize“, ze které vyplývá, že tyto pořady tvoří v celkovém vysílání dvou programů ČT1 a ČT2 10,5 procenta.¹⁹

Tím se ztěžuje možnost detailnějšího hodnocení dětských pořadů v uplynulém roce, přestože právě v oblasti vysílání dětských pořadů může Česká televize přinést důkazy o prospěšnosti vysílání veřejné služby, a také o odlišnosti programových služeb, které se dětskému segmentu publika nabízejí, ve srovnání s vysíláním komerčních televizí, které – snad s výjimkou TV Barrandov – dětskému publiku věnují podstatně méně vysílacího času.

Ze skladby pořadů uvedených v programových věstnicích vyplývá, že Česká televize se snaží pokrýt svými pořady mladší diváckou obec od těch nejmenších (*Kouzelná školka*, *studio Kamarád*), přes ty větší (nové moderované pásmo *Planeta YÓ* s premiérovými pořady) až po začínající teenagery (*Bludiště*, *Medúza*, *Game Page*). Protože běžně dětské pořady nesleduji, vzdávám se jejich podrobnějšího a kvalitativního hodnocení, nicméně i letný pohled do upoutávek na webu ukazuje zásadní odlišnost programové nabídky ČT od nabídky komerčních televizí, založené na dovozu zahraničních akčních animovaných seriálů.

Programová náplň vysílání pro děti a mládež ČT kladla důraz na domácí tvorbu, ze zahraničních seriálů vybírala především ty s jistou kulturní, výtvarnou a vzdělávací hodnotou (*Ovečka Shaun*, *Wallace a Gromit*, *Dopisy od Felixe*, *Mikulášovy patálie*, *Vaření – hra pro děti* a další). Také v uplynulém roce se rozšířil fond Večerníčků o čtyři původní seriály (*Pohádky pro štěňátka*, *Králík Fiala*, *O Kanafáskovi*, *Kočka Linda*), což lze pokládat za veřejnou službu domácímu publiku, který tak není odkázán pouze na globalizované animované produkty. Totéž se týká i premiér nových pohádek typu *Micimutr* či *Tajemství staré bambitky*.

¹⁹ Vycházím ze statistik zveřejněných na webové stránce České televize <<http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/divacky-ohlas-a-statistiky-vysilani/statistiky-vysilani/2011/>>, jakož i ze statistik, které uvádí dokument Rady ČT ze 24. srpna 2011 hodnotící rok 2010 „Doplnění Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2010“, dostupné na WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/publikace/rocenky/>>.

Přestože právě **oblast vysílání pro děti a mládež ČT je důkazem plnění veřejné služby**, dluhem této služby je podle mého názoru i nadále absence dramatického pořadu či seriálu pro dospívající mládež, který by mohl mít i jistou edukativní funkci. Seriál *4teens* pokládám z toho hlediska za neúspěch – mladé publikum nezaujal, dospělé publikum ho odmítlo.

2.5 Vysílání dramatických a zábavných pořadů

Obraz úspěšnosti či neúspěšnosti toho kterého televizního programu se odvíjí, nejen od celodenních statistik sledovanosti, ale především od dojmu, který zanechává ve většinové populaci svými pořady vysílanými ve večerních hodinách, ve vysílacích časech, kterým se říká exponované, sledované, nebo *prime time*.

Pro hodnocení zbytku vysílání, sestávajícího se převážně z dramatických a zábavných pořadů, jsem připravil několik příloh s přehledem pořadů vysílaných v *prime time* v jednotlivých dnech týdne. Zde uvádím souhrn dat z těchto příloh se základní charakteristikou premiéry/reprízy.

x x x

pondělí ČT1 (příloha 5.9)

Od ledna do prosince se zde vysílaly *Četnické humoresky 1-39*, toto vysílání bylo přerušeno v létě – červenec a srpen - seriály *Eden 1-6* (krimi s Potměšilem) a *Vlna 1-3* (tsunami s Bartoškou). V závěru roku vysílány dva filmy: *Kolja* a *Lví král*. Vysílaly se **výhradně reprízy**.

úterý ČT1 (příloha 5.10)

Od ledna do května vysílán premiérový dvacetidílný cyklus dokumentů *Rozmarná léta českého filmu*, po němž následoval český distribuční film – viz seznam v příloze.

V červnu se úterý stalo útočištěm nepovedeného seriálu pro mládež *4teens* poté, co jeho nízká sledovanost v pátek začala ohrožovat prestiž a popularitu pátečního vysílacího času, v němž ČT získává převahu nad komerčními konkurenty.

V letních měsících byla nasazena repríza seriálu z roku 1985 *Slavné historky zbojnické*, po níž se po deváté hodině vysílala série slovenských televizních filmů *Nesmrtelní*.

Od září se vysílal další reprízový seriál z roku 1982 *Malý Pitaval z velkého města*, po němž následoval zábavný pořad *Pokondr live*.

Pouze dokumentární cyklus o české kinematografii (**20x 50 minut**), zábavný pořad *Pokondr live* (**15x 45 minut**) a čtyři díly seriálu *4teens* (**4x 55**) byly **premiérami**.

středa ČT1 a ČT2 (příloha 5.11 a 5.14)

Kromě letních měsíců se celý rok ve středu vysílal rodinný pořad *Pošta pro tebe*, (**premiéra**) po němž obvykle následoval *životopisný dokument* (**převážně premiéry**). V letních měsících byla nasazena na osmou hodinu **repríza** krimi seriálu *Slečna Marplová* (9x). Poslední dva týdny v roce se zde vysílaly české filmy (*Anglické jahody*, *Maharal*).

Na druhém programu ČT byl ve středu zařazen cyklus záznamů divadelních a operních představení *Zveme vás do divadla*.

čtvrtek ČT1 (příloha 5.12)

Rovněž struktura prime time ve čtvrtek se celý rok 2011 držela zavedeného schématu. Po hlavním zábavném pořadu (**premiéry**) následovala publicistika (**premiéry** - *Den D*, *Suma sumárum – kde jsou mé peníze*) a poté debataní pořad moderátorky Jílkové *Máte slovo* (**premiéra**).

Hlavním zábavným pořadem od února do června byla vědomostní soutěž *Vysoká hra* s moderátorem Petrem Šiškou, u které ani navýšení maximální výhry na 5 milionů Kč nepřineslo divácký zájem a úspěch. Po prázdninovém intermezzu, zaplněném reprízami francouzských filmových komedií, se na podzim hlavním zábavným pořadem stalo *Kolo plné hvězd* s moderátorem Alešem Cibulkou, pořad využívající archivů zábavy ČT, tedy laciná recyklace již vyrobeného obsahu proložená konverzací s přítomnou celebritou.

pátek ČT1 (příloha 5.15)

Pátek je nejméně úspěšným dnem v týdnu pro ČT, díky původním premiérovým seriálům, po nichž následuje série dokumentů *13. komnata* o soukromí známých osobností a talkshow

Karla Šípa *Všechnopárty*. Vše v **premiérovém podání**. Po lednovém dokončení seriálu *Cukrárna* (4 díly), následovalo 13 dílů seriálu *Znamení koně*, které režisér charakterizoval jako „malý moravský western“ z koňské farmy. Jarní sezónu do prázdnin měl dokončit původní sedmidílný seriál o mládeži a pro mládež *4teens*, který byl po třech dílech přesunut do úterního vysílacího času, a nahrazen **reprízovými** *Trapasy*. Letní sezónu překlenula repríza „vodáckého“ seriálu z roku 2004 *Hop nebo trop*. Podzimním programovým esem ČT se pak stala **premiéra** třetí řady seriálu *Vyprávěj*, zachycující osudy svých hrdinů v 80. letech.

sobota ČT1 a ČT2 (příloha 5.7)

Koncepce tohoto vysílací dne je zaměřená na ČT1 na zábavu a na ČT2 na kulturní události. Zábavu v sobotu večer zajišťovaly tyto pořady a formáty, s výjimkou letních repríz Silvestra v naprosté většině **premiéry**:

- *Zázraky přírody* (zábavná show, kde největší hvězdou je příroda sama) – 7x
- *Hodina pravdy* (rodinné soutěže) – 4x
- *Souboj seriálů* - 5x
- *Trumfy Miroslava Donutila* – 4x
- *Manéž Bolka Polívky* – 2x
- *silvestrovské reprízy* v létě - 8x
- sestřihy z archivů uváděné Postráneckým (*Bavíme se s imitátory, Mistři zábavy, Slavná hudební čísla, Legendární historky*) – 4x

Kromě několika sólových zábavných pořadů (*Noc plná šlágrů* – Hron, *Galashow s latinou*) a dvou večerů věnovaných *Autoškole národa* si televizní zábava ČT vypomáhala přímými přenosy či záznamy z vyhlášení cen (Český lev, TýTý, Thálie, festival Zlín, festival Karlovy Vary, Zlatá hokejka), z galavečerů věnovaným celebritám k různým jubileím (Lucie Bílá, Jiřina Jirásková, Jiřina Bohdalová, Iva Janžurová, Jiří Suchý) případně z přenosů charitativní akce (*Vysoká hra pro kuře*).

Na druhém programu se vysílaly ponejvíce hudební pořady a záznamy koncertů (např. *slavnosti Emy Destinnové*) a dokumentární pořady a cykly (např. *Šumné stopy Davida Vávry*), v létě reprízový seriál (*Návrat na Brideshead*). Reprízovost zde byla zhruba čtvrtinová.

neděle ČT1 (příloha 5.6)

Nedělní vysílání zahajovalo večer původním dramatickým pořadem, po mezihře publicistiky 168 hodin pak následovaly většinou televizní reprízy detektivního a krimi žánru, některé až ze 70. a 80. let. Nedělní večerní vysílací čas byl v podstatě jediným místem, kde měla Česká televize šanci předvést svoji původní neseřálovou dramatickou tvorbu, což jest další specifická role vysílatele veřejné služby, jenž by měl tvorbou původních dramatických děl podporovat domácí audiovizuální kulturu.

Jak z přílohy vyplývá, z 51 vysílacích termínů bylo nasazeno **23 premiér**, tedy méně než 50%. Bližší pohled však ukazuje, že z tohoto počtu premiér jich sedm připadá na kinematografické filmy již dříve uvedené v distribuci, na výrobě některých z nich se ČT podílela (*Muži v říji, Sametoví vrazi, Tobruk, Veni, vidi vici, Protektor, Zoufalci, Odcházení*).

A tak **původní ryze televizní tvorbu reprezentovalo 16 titulů**, z nichž hlavní premiérovou událostí nedělních večerů byly *Čapkovy kapsy* (4x tři epizody točené samostatně s různými tvůrci), třídílné krimi s příměsí černé magie *Ďáblova lest* a dvoudílné Klímovo krimi *Jseš mrtvej*. Téma krimi a thrilleru bylo obsaženo i v dalších třech televizních filmech *Sráči, Santiniho jazyk* a *Kráska a netvor 1950* (50. léta, převádění přes hranice).

Ze všech televizních premiér tedy jen čtyři tituly si zvolily tematické zaměření odlišné od detektivky, krimi, thrilleru. Byly to: *Tchyně a uzený* (adaptace literární předlohy M. Monyové o rodinných problémech), *Alma* (příběh štěněte a slepeckého psa), *Setkání s hvězdou* (Vilma Cibulková) a pohádka *Tajemství staré bambítky*.

Prvnímu pololetí dominovaly **reprízy** cyklu *3 plus 1 s Miroslavem Donutilem* (13x), doplňované premiérami či reprízami hraných filmů. Větší část premiér byla soustředěna do podzimního vysílání.

Proti dramatickému pořadu na ČT1 vysílal program ČT2 od 20 hodin premiéry kvalitních zahraničních sólo dokumentů se společenskými tématy, od září pak byl nasazen již zmiňovaný český seriál *Heydrich – konečné řešení*.

x x x

Tolik stručný přehled vysílání v **hlavních večerních vysílacích časech, na kterých se nejvíce podílely dramatické pořady, zábava** a částečně též **dokumentární tvorba**. Dříve

než přistoupím k hodnocení těchto pořadů, připomenu definici vysílání veřejné služby podle dokumentu Rady Evropy z roku 2007:

Vysílání veřejné služby se definuje kromě jiného jako:

- a) referenční bod pro všechny příslušníky veřejnosti s nabídkou univerzálního přístupu;*
- b) faktor v sociální soudržnosti a integraci všech jedinců, skupin a společností;*
- c) zdroj nestranných a nezávislých informací a komentářů, a také inovačního a pestrého obsahu, který je v souladu s vysokými standardy etiky a kvality;*
- d) fórum pro pluralitní veřejnou diskusi a prostředek podpory široké demokratické účasti jedinců;*
- e) činitel, který aktivně přispívá k audiovizuální tvorbě a produkci a většímu porozumění a šíření rozmanitosti národního a evropského kulturního dědictví.²⁰*

Budeme-li aplikovat výše uvedená kritéria deklarovaná Radou Evropy před čtyřmi léty na vysílání České televize v roce 2011, pak z formálního hlediska u všech těchto pěti bodů se dají najít konkrétní příklady, které ve větší či menší míře plnění úkolů veřejné služby potvrzují. Otázkou zůstává, jak velká tato míra plnění je, jaká je jeho kvalita.

Nejen u zpravodajství a publicistiky, ale hlavně u dramatických a zábavných pořadů, které vysílají jak veřejné, tak i soukromé televize, nabývá na významu otázka z úvodní části studie: čím se odlišuje vysílání veřejné služby od vysílání soukromého, provozovaného na komerčním základě? Co speciálního přináší vysílání veřejné služby divákovi, od kterého se žádá, aby si toto vysílání zaplatil formou televizního poplatku?

Obvyklá odpověď v evropských podmínkách duálního systému vysílání zní: soukromý sektor, ve své snaze o dosažení profitu a pokrytí nákladů prodejem vysílacího času reklamním agenturám, se soustřeďuje na masové publikum a zanedbává publika menšinová. Ekonomické zákonitosti ho nutí k tomu, aby za co nejméně peněz získal pořady s co největší sledovaností, čímž ze hry a z nabídky odpadají programové typy a žánry, které ve srovnání s laciným dovozem jsou buď příliš nákladné (původní tvorba, dětské pořady, dokumenty, kulturní pořady) nebo jejich sledovanost bývá malá (neseriálové dramatické pořady, vzdělávací pořady, umělecké dokumenty, vážná hudba, publicistika apod.)

²⁰ Doporučení CM/Rec(2007)3 Rady ministrů členskými státy o úkolech médií veřejné služby v informační společnosti. V českém znění dostupné na webu Ministerstva kultury <http://www.mkcr.cz/assets/Doporuzeni-RE-2007_3-cj-.doc>

Z tohoto konstatování logicky vyplývá, že úkolem vysílání veřejné služby by mělo být nahrazení těchto deficitů, vyplnění prostoru vymezeného „demokratickými, kulturními a společenskými potřebami“, a který z objektivních či subjektivních důvodů soukromé vysílání není schopno vyplnit. Týká se to zvláště poslání zformulované v bodech c), d) a e), K části těchto bodů, které se týkají „*neustranných a nezávislých informací a komentářů*“, jakož i „*fóra pro pluralitní veřejnou diskusi*“, jsem se vyjádřil již v předchozí části hodnotící zpravodajství, publicistiku, dokumenty a dětské pořady.

Zbývající část vysílaného programu bych rád podrobil zkoumání, do jaké míry vysílání České televize naplňuje požadavky „*inovačního a pestrého obsahu, který je v souladu s vysokými standardy etiky a kvality*“ a do jaké míry Česká televize „*aktivně přispívá k audiovizuální tvorbě a produkci*“, a to v pestrosti a kvalitě, která by doplnila nebo předčila programovou nabídku soukromých televizí.

V této souvislosti připomínám, že ČT se v preambuli svého Kodexu hlásí k tomu „*aby programová schémata obsahovala významný podíl původní tvorby, zvláště celovečerních filmů, dramatické tvorby a dalších tvůrčích počinů, a má na zřeteli potřebu spolupráce s nezávislými výrobci a filmovým sektorem.*“

Dilema, které provází každou televizi veřejné služby pracující v podmínkách duálního systému vysílání, tj. jak obhájit před veřejností, že některé programové typy se objevují jak na veřejné, tak na soukromé televizi, BBC to vyřešila ve své poslední Chartě z roku 2007 a následující Dohodě²¹ požadavkem, aby pořady BBC se prokázaly alespoň jednou z těchto vlastností veřejné služby: vysoká kvalita, podnětnost, původnost, inovativnost a angažovanost (*high quality, challenging, original, innovative, engaging*). Jejich interpretace je následující:

- **vysoká kvalita** – plátce poplatků by měl tyto pořady vnímat tak, že se liší od těch, které nachází jinde,
- **podnětnost, náročnost** – měly by nutit publikum k přemýšlení,
- **původnost** – měly by se snažit nabízet vhodný stupeň nového nebo původního obsahu,
- **inovativnost** – měly by nabízet nové myšlenky a vynalézat vzrušující přístupy, a nekopírovat ty staré,

²¹ Oba dokumenty jsou ke stažení v angličtině na WWW:

<http://www.bbc.co.uk/bbctrust/about/how_we_govern/charter_and_agreement/>

- **angažovanost** - ve smyslu schopnosti přitáhnout publikum k fascinujícím a zábavným tématům a zapojit je do nich.

Pokusil jsem se využít těchto kritérií a aplikovat je na premiéry zábavných a dramatických pořadů vysílaných ČT v roce 2011. Tj. pokusil jsem se u pořadů, které typově znám a některé jsem osobně zhlédl, nalézt alespoň jednu vlastnost, která by ten který pořad kvalifikovala jako veřejnou službu.

2.5.1 Vysílání zábavných pořadů

V oboru zábavných pořadů jsem našel jen několik málo případů, které sítím těchto požadavků nepropadly. Mám na mysli sobotní pořady *Zázraky přírody*, *Hodina pravdy*, *Manéž Bolka Polívky* vzhledem k tomu, že „se liší od těch, které se nacházejí jinde.“ Nelze upřít inovativnost dvěma večerům s *Autoškolou národa*, jakož i pěti dílům pořadu *Souboje seriálů*. Ta však téměř zcela chybí u zbytku zábavných pořadů (čímž nechci snižovat kvality pravidelného talkshow Karla Šípa *Všechnopárty*, které svoji jinakostí a kulturností do veřejné služby náleží). Za veřejnou službu lze do jisté míry pokládat i přímé přenosy některých zábavně kulturních událostí, o které soukromé televize nemají zájem. Večery s kulturními celebritami však pokládám jako východisko z nouze a výraz nedostatku invence a prostředků na vytváření vlastních zábavných galapředstavení.

Východiskem z nouze byly rovněž recyklace televizních archivů do podoby nových zábavných pořadů, ať už se týká sobotních tematických pořadů s Václavem Postráneckým nebo čtvrtěčního cyklu *Kolo plné hvězd* s Alešem Cibulkou. Inovativnost, náročnost, původnost, ba i kvalitu postrádaly *Trumfy Miroslava Donutila*, které mohou posloužit jako výraz krize zábavného žánru v České televizi, jež se snaží vyplnit potřebu velkého zábavného pořadu do sobotního vysílacího času tím nejjednodušším a nejkonvenčnějším způsobem – dalším talkshow s celebritami „provařenými“ v dalších médiích. Žádnou z pěti uvedených vlastností veřejné služby jsem neshledal ani u loňské zábavné novinky *Pokondr live*, ani u pokusu o variaci milionářského soutěžního pořadu *Vysoká hra*.

O výlet do sféry televizní zábavy se pokusil také zábavně cestovatelský pořad *Výletníci* autorů Vojtěcha Bernatského a Petra Svěceného, který se snažil do cestopisného žánru násilně transplantovat zábavné prvky založené na dialozích. Otázkou je, proč tento pořad, kterého se vysílalo v roce 2011 osmnáct dílů, byl vůbec vyroben, jestliže ČT disponuje osvědčeným a prověřeným formátem „Toulavá kamera,“ který žánrovou programovou

potřebu domácího cestopisu již několik let naplňuje, diváci ho sledují, aniž by ho bylo třeba doplňovat zábavnými vložkami či dialogy.

Celkově shrnuto – v oboru zábavných pořadů Česká televize své úkoly veřejné služby plnila v roce 2011 jen částečně a na nízké úrovni.

2.5.2 Vysílání dramatických pořadů

Dramatickou tvorbu na obrazovce lze rozdělit do kategorie pořadů **původních**, vyrobených nebo koprodukovaných Českou televizí a dále do kategorie pořadů **převzatých**, buď kinematografických (filmy) nebo televizních (inscenace, TV filmy seriály).

Speciální podkategorii pořadů převzatých tvoří přenosy nebo záznamy divadelních či operních a baletních představení, jejichž existence je významnou součástí veřejné služby, neboť soukromé televize takový programový typ nenabízejí. Česká televize pro ně vytvořila speciální vysílací čas a pod názvem *Zveme vás do divadla* ho vysílala pravidelně ve středu na ČT2 po osmé hodině.

Z přehledu uváděných titulů v příloze 5.14 vyplývá, že ze 47 vysílaných titulů bylo 16 repríz a 21 premiér. Z premiér bylo šest záznamů ze špičkových zahraničních scén, devět záznamů pocházelo z pražských divadel, a šest z mimopražských divadel (2x Ostrava, Brno, Plzeň, Ostrava, Hradec Králové, Mladá Boleslav). Tato část vysílání představuje dle mého názoru důležitou součást veřejné služby České televize, přestože sledovanost těchto pořadů je malá. Nicméně již pouhé jedno procento sledovanosti znamená 80 tisíc dospělých diváků, tedy návštěvnost, které některé představení nedosáhne během celé své existence v repertoáru příslušného divadla. Otázkou však zůstává, zda počet premiérových záznamů a jejich výběr zprostředkovává divákům skutečně to nejlepší, co se na českých scénách odehrává, a co by se mohlo stát součástí trvalého kulturního dědictví, do kterého dnes patří některé v roce 2011 uvedené reprízové tituly, jako například *Kočičí hra*, *Lakomec*, *Sluha dvou pánů*, *Poprask na laguně* a další.

V oblasti převzatých pořadů se vysílání České televize na první pohled příliš neliší od soukromých televizí, neboť obě kategorie televizních stanic v duálním systému vysílání do svého vysílání zařazují stovky kinematografických filmů a desítky televizních seriálů

vybíraných a nakupovaných na stejných trzích. Plnění veřejné služby by zde podle mého názoru mělo spočívat v cílené a promyšlené dramaturgii výběru ze zahraniční produkce, která by se měla řídit výše uvedenými pěti kritérii BBC. Jsem si však vědom toho, že tento výběr podléhá řadě omezujících podmínek, mezi něž patří dostupnost jednotlivých titulů na trhu, kde se nákupy dějí většinou v tzv. balících (nákup kvalitního filmu je podmíněn nákupem dalších titulů distributora), nebo výše finančních prostředků, které Česká televize může na nákup špičkových titulů vynaložit.

Nejsem schopen v množství vysílaných převzatých dramatických pořadů aplikovat přesnější kvantitativní či kvalitativní kritéria, s jejichž pomocí by se daly učinit závěry o tom, do jaké míry se vysílání filmů a televizních seriálů České televize liší od nabídky dalších volných soukromých televizních programů. Ale i bez této analýzy je nesporné, že vysílání tzv. klubových filmů, tj. filmů umělecky hodnotných s nižším diváckým potenciálem, je veřejnou službou České televize, kterou televizní divák jinde nenalezne. Problémem je jejich zařazování do vysílání, neboť některé tyto filmy by si zasloužily lepší vysílací čas i za cenu rizika snížení sledovanosti ČT2 v daném dni, v němž by mohly hned po osmé hodině – namísto četných dokumentů - nabízet zajímavou alternativu.

Přínosem vysílání roku 2011 v oblasti převzatých pořadů byl již zmíněný cyklus českých filmů *Rozmarná léta českého filmu*, uváděný dvacetidílným seriálem bilancujících dokumentů. Oceňuji rovněž snahu ČT seznámit české diváky se současnou slovenskou televizní dramatickou tvorbou vysíláním cyklu *Nesmrtelní*. Podle mého názoru si některé jeho kvalitnější díly (recenzenti si všimli nevyrovnané úrovně některých dílů) zasloužily lepší vysílací čas.

Co se týče dramatických pořadů původních, pak pro ně platí podobné konstatování, jako u produkce televizní zábavy. Jestliže zábavným pořadům ČT často chybí etalon kvality, který by je odlišoval od podobných pořadů soukromých televizí, pak totéž platí ve velké míře i pro dramatickou tvorbu z vlastní produkce České televize. Také původní televizní dramatická tvorba ČT se z větší části spoléhala na reprízy a recyklace již vyrobených pořadů (viz pondělní téměř celoroční opakování *Četnických humoresek* nebo série *3 plus 1 s Miroslavem Donutilem* v nedělním prime time), které se kvalifikovaly svoji odlišností od komerční produkce jako veřejná služba již v minulosti. Také ona u premiérové tvorby ne vždy prokázala vysokou kvalitu, nápaditost či přitažlivost pro diváky.

Premiérovou produkci ve vysílání tvořilo 39 dílů seriálů (*Cukrárna, Znamení koně, 4teens* a *Vyprávěj*), 16 televizních premiér dramatických pořadů a participace na sedmi kinematografických projektech, které v roce 2011 měly televizní premiéru (*Muži v rújji, Sametoví vrazi, Tobruk, Veni, vidi vici, Protektor, Zoufalci, Odcházení*.)

Ne všechny tyto premiéry se mohly prokázat alespoň jednou z pěti vlastností, které podle kritérií BBC charakterizují veřejnou službu. Ze seriálové tvorby se to podle mého názoru týká pouze seriálů *Vyprávěj* a *Znamení koně*, které nabídly produkt odlišný od produkce soukromých televizí. Nicméně příběh *Znamení koně* se příliš nelišil od epizod spletaných komerčními seriály, jeho hlavní a vlastně jedinou předností byla jeho jinakost, „exteriérovost“, kterou si české seriály produkované komerčními televizemi nemohou dovolit. K seriálu *Vyprávěj* lze jako plus přiřadit kritérium angažovanosti ve smyslu schopnosti přitáhnout publikum k tématům, které ho zajímají.

Mnohem horší bilance je v oblasti jednotlivých dramatických pořadů. Aniž bych se chtěl pasovat do role jejich recenzenta, některé z nich jakoby vypadly z produkce komerčních televizí využívající prvků krimi, hororu, thrilleru na pozadí současnosti, minulosti nebo černé magie. Není mým úkolem posuzovat jejich uměleckou hodnotu či řemeslnou zdatnost, kterou se tato tvorba snaží prokazovat, přičemž toto řemeslo je většinou na dobré úrovni.

Nicméně pokud hodnotíme nedělní premiérové tituly z hlediska kritérií přínosu veřejné službě – například v žánrovém obohacení českého televizního menu, ve snaze o experiment, inovaci, původnost, nebo jako příspěvek k české audiovizuální kultuře, pak se - alespoň z hlediska záměru - dají vyjmenovat jen tyto tituly: Cyklus *Čapkovy kapsy*, v němž dostali příležitost začínající režiséři (s vlažným přijetím ze strany diváků i recenzentů), již zmíněné dvě pohádky, a začátek nového cyklu *Setkání s hvězdou*, který chce dávat prostor oblíbeným hercům, aby prokázali své schopnosti ztvárnit rozmanité charaktery v různých polohách tří příběhů (úvodní díl: Vilma Cibulková). Do jisté míry k nim lze přiřadit thriller *Santiniho jazyk*, využívající jako kulisu českou historii a architektonické památky, jakož i koprodukční podíl na premiérách vysílaných filmů (kde však hlavní dramaturgické slovo nemá ČT, ale hlavní producent).

Premiérové tituly *Ďáblova lest* (3 díly), *Jseš mrtvej, tak nebreč* (2 díly), *Sráci* a do jisté míry *Kráska a netvor* 1950 jsou standardní detektivky, které je schopna dodat divákovi ve stejné či podobné kvalitě soukromá televize (viz případ seriálu *Expozitura* na TV Nova).

Aby nedošlo k nedorozumění – tím není řečeno, že detektivka, thriller, krimi příběh nepatří na obrazovku televize veřejné služby. Ovšem pokud by tento žánr měl tím hlavním přínosem veřejné služby České televize české audiovizuální tvorbě, bylo by to málo.

Odhlédnuto od převzatých dramatických pořadů se domnívám, že **v oblasti původní dramatické tvorby bylo plnění úkolů veřejné služby ČT v roce 2011 nedostatečné**, a to jak z kvantitativního, tak z kvalitativního hlediska. Jeden divácky úspěšný seriál, pestrá skladba zahraničních filmů a několik málo mimořádných televizních děl nemůže nahradit výpadek v jedné z nejdůležitějších funkcí veřejné služby, tj. *„podporovat tvorbu a výrobu domácích audiovizuálních děl“* a *„prostřednictvím svých kulturních programů podněcovat tvořivost a odrážet rozmanitost kulturních činností v oblastech jako jsou hudba, výtvarné umění a divadlo a tam, kde je to vhodné, podporovat kulturní akce a představení“*. (příloha 5,4, str.40)

3 Plnění veřejné služby – další výkonové ukazatele

Zákon o České televizi ukládá této instituci některé další služby, které nejsem schopen zhodnotit, neboť jako nezávislý pozorovatel stojící mimo ČT mám k dispozici pouze veřejné zdroje, a bez interních podkladů se k rozsahu a kvalitě těchto služeb nemohu vyjádřit. Mám na mysli konkrétně tyto pasáže zákona: „§3(1)f) vytváří **archivní fondy**, udržuje je a podílí se na jejich využívání jako součásti národního kulturního bohatství, g) **podporuje českou filmovou tvorbu**,“ nebo „§ 12(3) Časový rozsah regionálního vysílání zpravodajských a publicistických pořadů (...) činí u Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava alespoň **25 minut denně**.“ a „§ 12(4) Podíl vysílání televizních studií na celostátních vysílacích okruzích musí činit minimálně **20 % celkového vysílacího času České televize v měsíčním úhrnu**.“

Některé veřejné zdroje, které jsou na webových stránkách České televize, však komentář k plnění veřejné služby umožňují. Týká se to například paragrafu 3 zákona o ČT, který v prvním odstavci uvádí: „k) **opatřuje alespoň 70 % vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky a alespoň 2 % vysílaných pořadů vyrábí v českém znakovém jazyce nebo opatřuje simultánním tlumočením do českého znakového jazyka pro osoby se sluchovým postižením a dále alespoň 10 % vysílaných pořadů zpřístupňuje pro osoby se zrakovým postižením**.“

Toto ustanovení zákona může sloužit jako názorná ilustrace živelnosti a nekoncepčnosti formování české legislativy ve věci médií. Požadavek sedmdesáti procent vysílaných pořadů se skrytými nebo viditelnými titulky pro neslyšící v ČT byl do zákona zařazen po známé televizní krizi v roce 2001 v novele zákona č. 39/2001, aniž byla brána v potaz realita a možnosti vysílatele.²² Číslo, které tehdy „od boku“ vypálil poslanec Kohlíček²³, a který původní vládní návrh 50 % povýšil na 70 %, se od té doby snaží Česká televize naplňovat alespoň na programech ČT1 a ČT2, někdy za cenu statistických triků, které zahrnují též pořady beze slov nebo pořady vybavené blíže neurčenou „grafikou pro neslyšící.“

²² Ve stejné době byla uložena České televizi povinnost dvacetiprocentního vysílání z regionálních studií. Tento nereálný požadavek se alespoň statisticky podařilo naplnit až po sedmi letech v roce 2007, zřejmě díky vzniku nových kanálů, na nichž regionální studia mohla participovat. (viz Doplnění Výroční zprávy ČT v roce 2010 Radou ČT ze srpna 2011 – str.14). Dostupné na WWW <<http://www.ceskatelevize.cz/rada-ct/vyrocní-zpravy/>>

²³ Viz stenoprotokol vystoupení z plenární schůze PSP 12. ledna 2001 – dostupné na WWW <<http://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/031schuz/s031028.htm#r2>>

Kromě toho statistika vykazuje počet pořadů a nikoli počet hodin, takže 70% pořadů nemusí tvořit automaticky 70% vysílací plochy. Tím, že Česká televize v posledních šesti letech rozšířila své vysílání na další dva programy ČT24 a ČT4 Sport, požadavek sedmdesáti procent titulkovaných pořadů se dostal již zcela mimo současnou realitu – a to až do doby, než se nalezne technologie, která by byla schopna převádět, například u přímých přenosů, mluvenou řeč na obsahově komprimované titulky. Lidé se sluchovým postižením si často s odkazem na znění zákona oprávněně stěžují na to, že Česká televize svoji povinnost neplní, aniž chápou, že doslovné uplatnění zákona zde v současné situaci není možné²⁴.

Řešením by byla změna zákona na základě analýzy možností, která by specifikovala typy pořadů, jež by mohly podléhat titulkovací povinnosti třeba až na 80-90 procent, a která by nenutila Českou televizi ke statistickým kouzlům, které nalezneme v tabulce zveřejněné na webu ČT. Mám na mysli dokument „Pořady pro osoby se sluchovým postižením ve vysílání ČT“²⁵, který „vylepšuje“ plnění zákonné povinnosti kromě jiného tím, že do pořadů s titulky zařazuje přes pět tisíc pořadů ČT4 Sport v rámci kategorie „grafika pro neslyšící“, čímž se zřejmě myslí běžná grafická identifikace sportovců a výsledků při přímých přenosech.

Ještě větší absurditou je požadavek zákona „alespoň 10 % vysílaných pořadů zpřístupnit pro osoby se zrakovým postižením.“ Tento požadavek se dostal do zákona novelou před dvěma lety při implementaci sedmého článku evropské Směrnice o audiovizuálních mediálních službách,²⁶ který uvádí: „Členské státy vyzvou poskytovatele mediálních služeb spadající do jejich pravomoci, aby zajistili postupné zpřístupnění svých služeb osobám se zrakovým nebo sluchovým postižením.“ Tuto nezávaznou výzvu vládní úředníci za asistence poslanců přetavili do desetiprocentní povinnosti ČT, která je v českých poměrech naprosto nereálná, pokud by „zpřístupnění“ mělo být takové, jak to předpokládá Směrnice ve své preambuli článek 46,²⁷ tj. zvukovým popisem (audiopopis). Audiopopis je náročná technologie vyžadující de facto zvláštní "dabing" pořadu a zvláštní zvukový kanál. Uvedené procento v zákonu - opět vystřelené od boku - se rovná náročným normám pro mnohem větší

²⁴ Neslyšící se odvolávají nejen na zákon, ale na některé optimisticky laděné články, jakým byl nedávno „Systém plzeňské univerzity umí titulkovat živé pořady“. Dostupné na WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media-a-technologie/160850-system-plzenske-univerzity-umi-titulkovat-zive-porady/>>

²⁵ Dostupné na WWW: <http://img5.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/sledovanost/cisla-o-vysilani/2011/nesly_4q2011.pdf>

²⁶ Dostupné na webové stránce Rady pro rozhlasové a televizní vysílání WWW: <<http://www.rrtv.cz/cz/static/cim-se-ridime/stavajici-pravni-predpisy/pravo-evropske-unie.htm>>

²⁷ 46. Právo osob se zdravotním postižením a starších osob podílet se na společenském a kulturním životě Unie a začlenit se do něj je neoddělitelně spjata s poskytováním dostupných audiovizuálních mediálních služeb. Prostředky k zajištění této dostupnosti zahrnují mimo jiné znakovou řeč, titulkování, **zvukový popis** a snadno srozumitelnou orientaci v nabídce.

a bohatší televize, jakou je BBC, která navíc pro náběh nových služeb vždy dostala přechodná období. Nejbohatší evropská televize ARD se s tímto problémem potýká dodnes.²⁸

Česká televize namísto toho, aby si ohlížela legislativní proces a tento utopický požadavek ze zákona odstranila, se dnes snaží statisticky dokázat, že vychází osobám se zrakovým postižením vstříc. Mám na mysli statistiku „Pořady pro osoby se zrakovým postižením ve vysílání České televize“, která tvrdí, že „na všech programových okruzích bylo v roce 2011 odvysílání celkem více než 21% pořadů vhodných pro zrakově handicapované diváky“, aniž by tyto pořady byly dále specifikovány.²⁹ Předpokládám, že se to týká běžných čtených zpravodajských bulletinů a studiových debat.

Uvedená konstatování nejsou kritikou České televize, ale spíše kritikou legislativy a nekonceptnosti zákonodárců při úkolování ČT. Naopak – tím, že **Česká televize vychází vstříc zdravotně postiženým osobám, evidentně plní úkoly veřejné služby**. Jako u dalších úkolů, i tady je možné diskutovat, v jakém rozsahu a v jaké kvalitě se tato služba poskytuje, přičemž jedním z omezujících faktorů zkvalitnění budou vždy dostupné prostředky pro její provozování.

Jestliže jsem v úvodu vyslovil názor o nedostatečné a nesystémové specifikaci úkolů vysílání veřejné služby v českých poměrech, pak tuto kritiku podpořím ještě jedním argumentem. Zákon sice ukládá České televizi některé výkonové ukazatele, ale chybí mezi nimi požadavek zajistit, přinejmenším ve vyjmenovaných programových typech, minimální limit reprízovosti, který by měl zabránit tomu, aby počet premiér a tím i vlastní produkce neklesaly pod přijatelnou mez. V příloze 5.16 jsem zpracoval statistiky premiér a repríz na programech ČT1 a ČT2 za posledních dvacet let. Nárůst repríz je znatelný, dá se předpokládat, že je projevem obecného trendu panujícím v televizním vysílání na celém světě, které směřuje k multikanálovosti a zvýšené recyklaci vyrobených pořadů.

Poslední zpracovaná statistika „Podíl premiér a repríz ve vysílání ČT“³⁰, jakož i statistiky předchozí, však vyvolávají jisté pochybnosti o tom, zda Česká televize tento výkonový ukazatel nezkresluje. Koneckonců již v devadesátých letech Česká televize uměle

²⁸ Uvedenou problematiku jsem v roce 2010 popsal v článku „Televize pro nevidomé na obzoru?“ Dostupné na WWW <<http://www.louc.cz/10/2200525.html>>

²⁹ Dostupné na WWW: <http://img5.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/sledovanost/cisla-o-vysilani/2011/nevid_4q2011.pdf>

³⁰ Dostupné na WWW: <http://img5.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/sledovanost/cisla-o-vysilani/2011/premrepriz_4q2011.pdf>

navyšovala vysílací plochu celonočním vysíláním teletextu, aby získala větší množství procentně limitovaného vysílacího času pro reklamy. Dnes, kdy reklama již z vysílání ČT mizí a její výnosy nejsou pro ČT důležité, nadhodnocování premiérového vysílání slouží spíše k vylepšování image ČT a její výkonnosti.

Když se spojí premiéry a reprízy všech kanálů, pak zpravodajský a sportovní kanál automaticky vylepšuje celkové počty premiér, proto se domnívám, že podstatné je sledování programů ČT1 a ČT2 (viz příloha). Sotva třetinová premiérovost na těchto dvou programech by nebyla tak velkým problémem, kdyby tyto premiéry byly „plnohodnotné“, obohacující vysílání prime time a vytvářející dobrý image ČT mezi veřejností, a kdyby se premiérami laciných pořadů „nedoháněla“ absence premiér nákladnějších a pro vysílání důležitých programových typů.

O validnosti statistik (35,7% premiér na ČT1, 28% premiér na ČT2) mám jisté pochyby, kterých bych se zbavil, kdybych znal odpověď na tyto otázky: Vykazuje ČT jako premiéry také každodenní hodinové panorama automatických kamer po české krajině mezi osmou a devátou hodinou (cca 250 hodin – 1,4 % vysílací plochy na ČT1+ČT2)? Jsou ze statistiky premiérového vysílání vyřazeny reklamy a teleshopping (432 hodin, 2,5 % vysílané plochy na ČT1+ČT2 v roce 2011)? Vydávají se za premiéry také pořady, které tabulka „Zastoupení programových typů ve vysílání ČT“³¹ specifikuje jako pořady „ostatní“, zahrnující spojovací vysílání, znělky programů, tzv. „selfy“ upozorňující diváky na vysílané programy a produkty ČT, případně sdělení humanitárního charakteru, která se do reklam nepočítají? Právě tato kategorie tvořila v loňském roce na ČT1+ČT2 5,3 % vysílání, celkem 929 hodin. Kdyby se měla od repríz odečíst, pak by premiérovost na programech ČT1+ČT2 ještě více klesla, někam k 25tiprocentní hranici. A to už je dost málo.

3.1 Krize a stagnace původní televizní tvorby

Statistika premiér a repríz v kombinaci s předchozím hodnocením pořadů vysílaných ve večerních prime time časech reflektují současnou dramaturgickou krizi České televize, která má své vnější, ale i vnitřní příčiny, jejichž přesnější identifikace náleží vedení České televize.

³¹ Dostupné na WWW: <http://img5.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/sledovanost/cisla-o-vysilani/2011/ptypy_4q2011.pdf>

Pokud se mohu dopustit názoru vnějšího pozorovatele, pak na jedné straně chápu, že zde působí inflační trendy zdražující provoz, jakož i úbytek finančních prostředků pro výrobu původních pořadů, jejichž část se v minulých letech přesunula do zajištění provozu nových digitálních programů ČT24 a ČT4 Sport, do investic ve zpravodajství a do rozvinutí služeb nových médií. To jsou objektivní fakta a vnější příčiny, podobně jako neradostná perspektiva stagnace, ne-li úbytku příjmů z televizního poplatku.

Na straně druhé se domnívám, že i v této situaci krácení prostředků na původní tvorbu mohly být výstupy televizního vysílání, jak po obsahové stránce, tak i z hlediska celkového objemu premiérové produkce, lepší, než jaké předvedla Česká televize v roce 2011. V podmínkách krize zřejmě chybělo koncepční vedení televizního provozu, spojené s jasným stanovením priorit a promyšlenou alokací limitovaných zdrojů.

Jedním z hlavních a dlouhodobých problémů České televize je podle mého názoru to, že - podobně jako v celé naší současné společnosti - se rozhodování o přidělených prostředcích (ve státní správě o veřejných zakázkách, v ČT o vyráběných pořadech) ne vždy řídí zájmem společným, veřejným, ale zájmem osobním, partikulárním. Převáděno do televizní praxe – ne vždy se vyrábí to, co program potřebuje, nebo to, co přináší programovou kvalitu, ale to, co je výhodné či pohodlné pro dramaturgy, scénáristy, režiséry, výrobní štáby. Pokud neexistuje sladění legitimních zájmů lidí, kteří pořady vyrábějí nebo o jejich výrobě rozhodují, se zájmy a potřebami programové skladby, pak zákonitě dochází k disproporcím při naplňování vysílacích časů, a to jak z hlediska množství, tak z hlediska programového typu, žánru, obsahu, o kvalitě nemluvě.

Uplynulý rok přinesl více příkladů toho, kam vede podobná praxe. Namísto toho, aby se soustředily prostředky na skutečně kvalitní profilové pořady, tyto se rozmělnily do četných nevýrazných, ne-li dokonce neúspěšných projektů (viz Výletníci, seriál 4teens). Ne každý televizní scénář si zaslouží rozpočet v rozměrech celovečerního filmu s drahými hereckými hvězdami. Diváckého úspěchu se dá dosáhnout i s vynaložením menších prostředků, pokud existuje nápad a invence (u zábavných pořadů) nebo nosný příběh a zajímavá myšlenka (dramatické pořady). Rutina spoléhající na osvědčená klišé (Donutilovy talkshow, sázka na detektivní žánr, soutěž Vysoká hra) možná uspokojí průměrného diváka, ale je vzdálená poslání, které by vysílání veřejné služby mělo plnit.

4 Závěrem

Odpověď na otázku, která stála u zrodu tohoto textu, tj. zda a jak plnila Česká televize v roce 2011 úkoly veřejné služby uložené jí zákonem, není jednoduchá. Vyplývá to z mnohočetnosti úkolů, které jí ukládá mediální legislativa, a které by Česká televize měla plnit současně, navíc na vysoké kvalitativní úrovni.

Česká televize jako instituce je bezesporu **vysílatelem, který poskytuje veřejnosti veřejnou službu ve smyslu naplňování jejích kulturních, politických a společenských potřeb**. Tato služba je zakódována již v jejím zákonném a organizačním rámci, který jí umožňuje v oblasti televizního vysílání provozovat neziskové nekomerční aktivity, jež by televizní trh jinak nebyl schopen vygenerovat. O řadě z nich se předchozí text zmiňoval (zpravodajství a publicistika osvobozená od komerčních tlaků a vycházející vstříc rozmanitým menšinovým zájmům, tvorba původních dokumentů, tvorba českých animovaných filmů a pořadů pro děti, vysílání vzdělávacích pořadů, přenosy z divadel a jiných kulturních akcí, služba občanům se sluchovým postižením apod.), na hodnocení některých nedošlo (speciální pořady sloužící etnickým, kulturním a společenským minoritám, pořady regionálního charakteru).

Česká televize, která vysílá dva plnoformátové programy ČT1 a ČT2, speciální zpravodajský program ČT24 a sportovní kanál ČT4 Sport, zcela oprávněně může tvrdit, že z hlediska požadované základní programové skladby (dle §2(1)c) „*pro všechny skupiny obyvatel*“ odrážející „*rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů*“) a z hlediska kvantitativních ukazatelů a statistik svoji **veřejnou službu plnila v rámci svých finančních a kapacitních možností**. Ovšem pokud do hodnocení zavedeme podrobnější a kvalitativní kritéria, zjišťujeme, že **v tomto plnění jsou mezery a nedostatky**, jejichž příčiny nemusejí být jen objektivní, protože u jejich zrodu je často selhávání lidského faktoru. Mám tím na mysli nedostatek jasné koncepce a představy o tom, kam nasměrovat úsilí a prostředky k podpoře projektů tak, aby tyto projekty nejen naplňovaly předepsané vysílací časy, ale také přinášely kvalitu, inspiraci, podnětnost, inovaci, zkrátka něco, co veřejnost ocení, co přispěje k rozmanitosti české mediální scény.

Odhlédnuto od pozitivní role, kterou Česká televize sehrála při procesu přechodu zemského analogového na zemské digitální vysílání, byly to především **zpravodajství a publicistika a prosazování nových médií**, které vycházely vstříc kritériím veřejné služby tak, jak je chápou a definují četné evropské dokumenty. Zmiňuji-li zpravodajství a publicistiku, mám na mysli jejich komplexní hodnocení v souhrnu všech jejich výstupů v rámci čtyř vysílaných programů ČT, s těžištěm na programu ČT24, nikoli kvalitu jednotlivých zpravodajských pořadů. Pořady typu Hyde Park a propojení televizního zpravodajství a publicistiky s novými médii plně odpovídají výzvam Rady Evropy, aby média veřejné služby „*poskytovala fórum pro veřejnou diskusi*“ a „*posilovala svůj dialog se širokou veřejností (...) a to také s pomocí nových interaktivních služeb*“ (viz příloha 5.4, odst.18).

Až na výjimky zábavných a původních dramatických pořadů Česká televize **poskytovala ve svém vysílání veřejnou službu na standardní úrovni**, aniž by však tato služba vybočovala do nadprůměru, například tak, že by stala kulturní či společenskou událostí. Mám na mysli pestrou produkci kulturních magazínů, dokumentů, pořadů pro děti a mládež, klubových filmů, záznamů a přímých přenosů kulturních akcí nabízejících alternativu a doplněk vysílání soukromých a komerčně zaměřených televizí. Svě výhrady vůči úrovni plnění veřejné služby v oblasti původních zábavných a dramatických pořadů jsem zformuloval v předchozích kapitolách.

Závěrem si neodpustím osobní poznámku vycházející z mého subjektivního názoru na vysílání veřejné služby. Přestože přiznávám České televizi základní standard plnění veřejné služby, mám pocit, že plátcům televizního poplatku, kteří ji financují, Česká televize stále dost věcí dluží. Například bych očekával, že ČT se lépe zhostí své osvětové funkce směrem k veřejnosti. **Jestliže budoucí prosperita státu bude závislá na vybudování vzdělanostní společnosti**, pak by bylo užitečné, kdyby se české veřejnosti dostávalo **více a kvalitnějších informací o kultuře, vědě a technice** včetně informací o podstatném dění v okolním světě.

Historické a válečné seriály sice nikdy nezklamou, stejně jako turistické cestopisy a přírodní filmy, které si ve vysílání vždy najdou nemalý segment televizního publika. Nicméně tuto nabídku by bylo dobré obohatit buď výrobou, nebo dovozem populárních vzdělávacích seriálů, které by seznamovaly televizní diváky s jednotlivými obory lidské činnosti a jejich posledními poznatky. Speciálně přírodní vědy přicházejí ve vysílání dokumentů zkrátka. Nevěřím, že by se nenašly osobnosti typu Jiří Grygara, které by byly schopny některé vědecké, ale i kulturní obory zpopularizovat. Je chvályhodné, že Česká televize se snaží o

zvýšení úrovně finanční gramotnosti obyvatelstva, mohla by však usilovat také o vyšší úroveň gramotnosti kulturní . Chápu, že pořady, po kterých volám, procenta sledovanosti příliš nezvednou. Ovšem mohly by se stát – zvláště budou-li dostupné pro mladší diváky následně na webu – cennou investicí do vzdělanostní úrovně české veřejnosti.

Ve své legitimní snaze zachovat si sledovanost a dosavadní podíl na publiku Česká televize v současné době podle mého názoru až příliš snadno rezignuje na snahu nastavit vyšší laťku diváckému vkusu. Nehodlám analyzovat příčiny tohoto jevu, zda v pozadí stojí nedostatek prostředků, pohodlnost, nedostatek invence, či partikulární zájmy lidí, kteří o programu rozhodují. Ale nemohu se ubránit pocitu, že místo toho, aby Česká televize usilovala o prosazení kulturní úrovně svých pořadů směrem vzhůru, spíše se k průměrné úrovni diváckého vkusu snižuje. Tím však neplní jeden z úkolů, který sice nelze předepsat zákonem, ale který by měl být nedílnou součástí plnění veřejné služby v televizním vysílání: **činit dobré populárním a populární dobrým.**

5 Přílohy

5.1 Výtah hlavních úkolů a povinností ČT v programové oblasti dle zákona 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

§ 2

(1) Česká televize poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů (...)

(2) Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména

- a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů,
- b) přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,
- c) vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel (...) a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti,
- d) rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin,
- e) výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

§ 3

(1) Česká televize naplňuje veřejnou službu v oblasti televizního vysílání zejména tím, že

- a) provozuje analogové televizní vysílání dvou televizních programů (...)
- b) provozuje zemské digitální televizní vysílání televizních programů uvedených v písmenu a) a dalších alespoň dvou televizních programů zahrnutých v souhrnném datovém toku (...) s plánovaným pokrytím alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu (dále jen "multiplex veřejné služby"),
- c) jako provozovatel multiplexu veřejné služby sestavuje společně s Českým rozhlasem souhrnný datový tok a odpovídá za jeho správu (...)
- d) zřizuje síť vlastních zpravodajů,
- e) v oblasti zpravodajských a publicistických pořadů zajišťuje regionální vysílání prostřednictvím televizních studií České televize (...)
- f) vytváří archivní fondy, udržuje je a podílí se na jejich využívání jako součásti národního kulturního bohatství,
- g) podporuje českou filmovou tvorbu,
- h) vysílá díla domácí a zahraniční tvorby,
- i) poskytuje alespoň na jednom vysílaném programu 24hodinovou programovou službu, včetně aktuálního zpravodajství,
- j) poskytuje teletextové služby,
- k) opatřuje alespoň 70 % vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky a alespoň 2 % vysílaných pořadů vyrábí v českém znakovém jazyce nebo opatřuje simultánním tlumočením do českého znakového jazyka pro osoby se sluchovým postižením a dále alespoň 10 % vysílaných pořadů zpřístupňuje pro osoby se zrakovým postižením,
- l) vyvíjí činnost v oblastech nových vysílacích technologií a služeb.

§ 12 Televizní studia

(1) Součástí České televize jsou Televizní studio Brno, Televizní studio Ostrava a televizní studia zřízená na základě § 9 odst. 9.(...)

(3) Televizní studia mají v rámci své činnosti oprávnění obdobná podle § 3 ods.1 (...) Časový rozsah regionálního vysílání zpravodajských a publicistických pořadů podle § 3 odst. 1 písm.

c) činí u Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava alespoň 25 minut denně;

(4) Podíl vysílání televizních studií na celostátních vysílacích okruzích musí činit minimálně 20 % celkového vysílacího času České televize v měsíčním úhrnu.

5.2 Statut České televize

(pasáž týkající se úkolů veřejné služby)

Hlavními úkoly veřejné služby, které stanoví zákon č. 483/1991 Sb. o České televizi, jsou zejména

- poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů
- přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky
- rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky
- poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel.

Své úkoly Česká televize plní zejména tím, že

- vytváří a šíří televizní programy, popřípadě další multimediální obsah a doplňkové služby po celém území České republiky.

Jako provozovatel multiplexu veřejné služby

- sestavuje společně s Českým rozhlasem souhrnný datový tok a odpovídá za jeho správu a jeho předání k šíření zemskou sítí vysílacích rádiových zařízení,

- pořizuje zvukové a zvukově obrazové záznamy za pomoci vhodných a dostupných technologií,

- vytváří, udržuje a využívá své archivní fondy,

- nakupuje licence k užití záznamů audiovizuálních děl od zahraničních a tuzemských nositelů práv a smluvně poskytuje licence k užití jí vyrobených záznamů jiným osobám v tuzemsku a v zahraničí,

- podílí se na výzkumu sledovanosti mediálního trhu, soustavně analyzuje divácké ohlasy svých pořadů,

- v souladu s technologickým vývojem aplikuje další rozvoj ve všech oblastech televizních technologií, vyvíjí činnost v uplatnění nových vysílacích technologií včetně výroby a šíření multimediálního obsahu a dalších doplňkových služeb,

- spolupracuje s významnými kulturními, uměleckými a charitativními organizacemi či společnostmi,

- podporuje českou filmovou tvorbu,

- pečuje o profesionální a vzdělanostní rozvoj svých zaměstnanců,

- zřizuje síť domácích a zahraničních zpravodajů,

- v oblasti zpravodajských a publicistických pořadů zajišťuje regionální vysílání prostřednictvím televizních studií pro území jejich působnosti,

- poskytuje rozšiřující služby k vysílaným pořadům prostřednictvím dostupných technických prostředků, především prostřednictvím svých internetových stránek, vytváří a šíří teletextové vysílání a skryté titulky.

Česká televize poskytuje další služby a vyvíjí podnikatelskou činnost, není-li to v rozporu s jejími úkoly a povinnostmi stanovenými zákonem, popř. dalšími právními předpisy, a neohrozí-li to plnění jejích úkolů.

Česká televize je aktivním členem Evropské unie vysílatelů (EBU/UER), sdružení rozhlasových a televizních vysílatelů veřejné služby, a členem dalších mezinárodních organizací, ve kterých se podílí na rozvoji spolupráce televizí veřejné služby. Česká televize udržuje přímé vztahy s veřejnými televizními stanicemi a tvůrci v zahraničí, zejména v EU.

Česká televize každoročně organizuje Mezinárodní televizní festival Zlatá Praha.

Česká televize přispívá k rozvoji vzdělání a výzkumu v televizních oborech.

5.3 Preambule Kodexu ČT

Kodex vychází z pojetí veřejné služby zajišťující přístup k informacím, kultuře, vzdělání a zábavě pro všechny občany. Česká televize v tomto smyslu představuje otevřený veřejný prostor pro setkávání zkušeností, postojů a prožitků vlastních různým lidem a skupinám žijícím na území České republiky. Tím mimo jiné napomáhá informační a kulturní seberealizaci rozmanitých menšin, jež se ocitají mimo hlavní proud názorů, kultury a zábavy, při současném poznání těchto menšin většinou.

Na základě programu Rady Evropy pro veřejné vysílání Česká televize především:

- a) Vytváří svými pořady orientační bod pro všechny členy společnosti a podporuje soudržnost společnosti a integraci všech jednotlivců, skupin a společenství; zvláště se pak musí vyvarovat jakýchkoli forem kulturní, sexuální, náboženské či rasové diskriminace a společenské segregace.
- b) Představuje fórum pro veřejnou diskusi, v níž je možno vyjadřovat nejširší možné spektrum názorů a hledisek.
- c) Poskytuje nestranné a nezávislé zpravodajství, informace a komentáře.
- d) Vytváří pluralitní, invenční a rozmanitou programovou nabídku, která splňuje vysoká etická a kvalitativní měřítká, a nepodřizuje snahu o kvalitní výstup tlakům trhu.
- e) Vytváří a strukturuje programová schémata a programy, které mohou zaujmout širokou veřejnost, a přitom zůstávají vnímavými vůči potřebám menšinových skupin.
- f) Odráží rozmanitost filozofických koncepcí a náboženských vyznání ve společnosti s cílem napomáhat vzájemnému porozumění a toleranci a podporovat soudržnost mnohonárodní a multikulturní společnosti.
- g) Aktivně přispívá k lepšímu poznání, pochopení a šíření národního a evropského kulturního dění a dědictví.
- h) Dbá na to, aby programová schémata obsahovala významný podíl původní tvorby, zvláště celovečerních filmů, dramatické tvorby a dalších tvůrčích počinů, a má na zřeteli potřebu spolupráce s nezávislými výrobci a filmovým sektorem.
- i) Rozšiřuje divácký výběr tím, že poskytuje nabídku programových služeb, jež komerční vysílatelé normálně neposkytují. Nepovyšuje kritérium sledovanosti pořadů ani rychlosti informace nad jejich maximální možnou kvalitu.

Česká televize si musí zakládat na otevřenosti, nestrannosti a nezávislosti. Musí však také dostát povinnosti stát vždy na straně lidské důstojnosti, základních lidských práv a svobod a úcty k přírodě a kulturnímu dědictví. Programy České televize ovládá tvořivost, tolerance a kritické myšlení.

Účelem existence televize veřejné služby je zajistit veřejnosti zdroj informací, kritické reflexe, umělecké tvorby a zábavy, které jsou chráněny před lobbistickými tlaky. Česká televize přispívá k vytváření prostoru svobody slova, myšlení a tvorby, v němž může vyrůstat demokracie. Informuje, poskytuje kritickou reflexi událostí, vzdělává a baví v ovzduší úcty k člověku, k jeho dílu i ke všem formám existence.

Předpokladem úspěšného plnění takto obecně vytyčeného poslání je poznání potřeb občanů a jednotlivých diváckých skupin, proto bude Česká televize neustále hledat a posilovat zpětné vazby s veřejností. Snaha po sebeuplatnění či slávě musí být podřízena pokoře vůči rozmanitosti společnosti i televizního publika.

5.4 Doporučení CM/Rec(2007)3 Rady ministrů členským státům o úkolech médií veřejné služby v informační společnosti

v českém znění na webu Ministerstva kultury

http://www.mkcr.cz/assets/Doporuceni-RE-2007_3-cj-.doc

Řídící principy pro úlohu médií veřejné služby v informační společnosti

I. Úloha veřejné služby: zachování klíčových prvků

1. Členské státy mají pravomoc definovat a přidělovat úlohu veřejné služby jedné nebo vícero konkrétním mediálními organizacím ve veřejném a (nebo) soukromém sektoru, zachovávající klíčové prvky, které podepírají tradiční úlohu veřejné služby, a zároveň ji přizpůsobovat novým okolnostem. Tato úloha by měla být plněna s využitím nejnovějších technologií vhodných pro daný účel. Na tyto prvky bylo odkazováno při několika příležitostech v dokumentech Rady Evropy, které veřejnoprávní vysílání definovaly kromě jiného jako:

- a) **referenční bod** pro všechny příslušníky veřejnosti s **nabídkou univerzálního přístupu**;
- b) **faktor v sociální soudržnosti** a integraci všech jedinců, skupin a společenství;
- c) **zdroj nestranných a nezávislých informací a komentářů**, a také inovačního a pestrého obsahu, který je v souladu s vysokými standardy etiky a kvality;
- d) **fórum pro pluralitní veřejnou diskusi** a prostředek podpory široké demokratické účasti jedinců;
- e) činitel, který **aktivně přispívá k audiovizuální tvorbě a produkci** a většímu porozumění a šíření rozmanitosti národního a evropského kulturního dědictví.

2. V informační společnosti, která silně spoléhá na digitální technologie a ve které se prostředky distribuce mediálního obsahu diverzifikovaly za rámec tradičního vysílání, by členské státy měly zajistit rozšíření úlohy veřejné služby tak, aby pokryly poskytování příslušného obsahu také prostřednictvím nových komunikačních platform.

II. Uzpůsobení úlohy veřejné služby informační společnosti

a. Referenční bod pro všechny příslušníky veřejnosti s nabídkou univerzálního přístupu

3. Média veřejné služby by měla nabízet zprávy, informace, vzdělávací, kulturní, sportovní a zábavné programy a obsah zaměřený na různé kategorie publika, které jako celek představují přidanou veřejnou hodnotu v porovnání s nabídkou jiných vysílatelů a poskytovatelů mediálního obsahu.

4. Princip univerzálnosti, který je pro média veřejné služby stěžejní, by měl být uplatňován s ohledem na technické, sociální a obsahové aspekty. Členské státy by zejména měly zajistit, aby média veřejné služby mohla být přítomna na významných platformách a měla k tomu nezbytné prostředky.

5. Vzhledem k měnícím se uživatelským návykům, měla by být média veřejné služby schopna nabízet jak všeobecný, tak specializovaný obsah a služby, jakož i přizpůsobené interaktivní a volitelné služby. Měla by oslovovat všechny generace, zejména však zapojit mladší generaci do aktivních forem komunikace, podporující poskytování obsahu vytvářeného uživateli a zavádějící další participační programy.

6. Členské státy by měly dohlédnout na to, aby byly jasně definovány cíle a prostředky pro splnění těchto záměrů ze strany médií veřejné služby, zejména co se týká využívání tematických služeb a nových komunikačních služeb. Toto může zahrnovat pravidelné hodnocení a přezkoumávání takových aktivit příslušnými orgány, aby se zajistilo poskytování přiměřených služeb všem segmentům publika.

b. Faktor v sociální soudržnosti a integraci všech jedinců, skupin a společenství;

7. Média veřejné služby by měla být uzpůsobena novému digitálnímu prostředí, aby jim bylo umožněno plnit úlohu v posilování sociální soudržnosti na místní, regionální, vnitrostátní i mezinárodní úrovni a pěstovat smysl pro spoluodpovědnost veřejnosti za dosažení tohoto cíle.
8. Média veřejné služby by měla integrovat všechna společenství, sociální skupiny a generace, včetně menšinových skupin, mladých lidí, starších občanů, nejvíce znevýhodněných sociálních kategorií a osob s postižením a přihlížet k jejich různým identitám a potřebám. V této souvislosti by měla být věnována pozornost obsahu vytvořenému takovými skupinami a pro takové skupiny, jakož i jejich přístupu k médiím veřejné služby a jejich přítomnosti v nich a způsobu, jakým je tato média zobrazují. Řádná pozornost by měla být též věnována otázkám genderové rovnosti.
9. Média veřejné služby by měla vystupovat jako důvěryhodný průvodce společnosti a přinášet konkrétně užitečné znalosti do života jedinců a různých komunit ve společnosti. V této souvislosti by měla věnovat zvláštní pozornost potřebám menšinových skupin a sociálně slabým a znevýhodněným sociálním kategoriím. Tato role vyplňování mezer na trhu, která je důležitou součástí úlohy tradičního veřejnoprávního vysílání, by měla být zachována i v novém digitálním prostředí.
10. V době globalizace, migrace a integrace na evropské a mezinárodní úrovni, média veřejné služby by měla podporovat lepší porozumění mezi národy a přispívat k mezikulturnímu a mezináboženskému dialogu.
11. Média veřejné služby by měla podporovat digitální začleňování a úsilí o přemostění digitální propasti tím, že kromě jiného budou posilovat přístupnost programů a služeb na nových platformách.

c. Zdroj nestranných a nezávislých informací a komentářů, a také inovačního a pestrého obsahu, který je v souladu s vysokými standardy etiky a kvality

12. Členské státy by měly zajistit, aby média veřejné služby představovala prostor důvěryhodnosti a spolehlivosti v záplavě digitálních médií a plnila svou roli nestranného a nezávislého zdroje informací, názorů a komentářů, jakož i prostor pro širokou škálu programů a služeb a dodržovaly přitom vysoké standardy etiky a kvality.
13. Při přidělování úlohy veřejné služby by členské státy měly vzít v úvahu roli médií veřejné služby v překlenování roztržtivosti, zmírnění sociálního a politického odcizení a podpoře rozvoje občanské společnosti. Podmínkou pro plnění této role je obsah zahrnující nezávislé a nestranné zpravodajství a denní události, který by měl být poskytován jak na tradičních programech, tak i novými komunikačními službami.

d. Fórum pro veřejnou diskusi a prostředek podpory široké demokratické účasti jedinců;

14. Média veřejné služby by měla hrát důležitou roli v podpoře širší demokratické diskuse a účasti, kromě jiného s pomocí nových interaktivních technologií, a nabízet veřejnosti větší účast na demokratickém procesu. Média veřejné služby by měla plnit zásadně důležitou roli ve vzdělávání k aktivnímu a odpovědnému občanství a poskytovat nejen kvalitní obsah, ale být i fórem pro veřejnou debatu, otevřeným rozmanitým myšlenkám a přesvědčením, jakož i platformou pro šíření demokratických hodnot.
15. Média veřejné služby by měla poskytovat dostačující informace o demokratickém systému a demokratických postupech a měla by povzbuzovat k účasti nejen ve volbách, ale i v procesech rozhodování a veřejném životě obecně. Proto by jednou z rolí médií veřejné

služby mělo být pěstování zájmu občanů o věci veřejné a jejich povzbuzování k aktivnější účasti.

16. Média veřejné služby by měla také aktivně podporovat kulturu tolerance a vzájemného porozumění využíváním nových digitálních a onlinových technologií.

17. Média veřejné služby by měla hrát vedoucí roli ve veřejné kontrole národních vlád a mezinárodních vládních organizací, zvyšovat jejich transparentnost, zodpovídání se veřejnosti a legitimnost, a tak pomáhat odstraňovat případný demokratický deficit a přispívat k rozvoji evropské veřejné sféry.

18. Média veřejné služby by měla posilovat svůj dialog se širokou veřejností a svou odpovědnost vůči ní, a to také s pomocí nových interaktivních služeb.

e. Činitel, který aktivně přispívá k audiovizuální tvorbě a produkci a většímu porozumění a šíření rozmanitosti národního a evropského kulturního dědictví.

19. Média veřejné služby by měla hrát zvláštní roli v propagaci kulturní rozmanitosti a identity kromě jiného i prostřednictvím nových komunikačních služeb a platform. Za tímto účelem by média veřejné služby měla nadále investovat do výroby nového, originálního obsahu ve formátech vhodných pro nové komunikační služby. Měla by **podporovat tvorbu a výrobu domácích audiovizuálních děl** odrážejících rovněž místní a regionální charakteristiky.

20. Média veřejné služby by měla prostřednictvím svých kulturních programů **podněcovat tvořivost a odrážet rozmanitost kulturních činností v oblastech jako jsou hudba, výtvarné umění a divadlo a tam, kde je to vhodné, podporovat kulturní akce a představení.**

21. Média veřejné služby by měla nadále hrát **ústřední roli ve vzdělávání, mediální gramotnosti a celoživotním učení a měla by aktivně přispívat k vytváření společnosti založené na znalostech.** Média veřejné služby by se měla soustavně věnovat tomuto úkolu, plně využívat nových příležitostí a zahrnovat všechny sociální skupiny a generace.

22. Média veřejné služby by měla hrát zvláštní roli v **zachovávání kulturního dědictví.** Měla by čerpat ze svých archivů a dále je budovat, přičemž **archivy by měly být digitalizovány** a tak zachovány pro budoucí generace. Aby mohly být přístupné širšímu publiku, měly by být audiovizuální archivy tam, kde je to vhodné a proveditelné, přístupné online. Členské státy by měly zvážit různé možnosti, jak usnadnit provedení takových projektů.

23. Ve svém programování a obsahu by média veřejné služby měla odrážet zvětšující se multietničnost a multikulturnost společností, ve kterých působí, chránit kulturní dědictví různých menšin a společenství, poskytovat možnosti pro kulturní výraz a výměnu a prosazovat užší integraci, aniž by se tím vyhlazovala kulturní rozmanitost na celonárodní úrovni.

24. Média veřejné služby by měla podporovat **respektování kulturní rozmanitosti a současně svému publiku představovat kultury jiných národů z celého světa.**

5.5 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. listopadu 2010 o veřejnoprávním vysílání v digitální době: budoucnosti duálního systému

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0438&language=CS&ring=A7-2010-0286>

Evropský parlament (...)

1. znovu potvrzuje, že je zastáncem duálního vysílacího systému, v němž mají svou úlohu soukromé i veřejnoprávní sdělovací prostředky nezávisle na politickém a ekonomickém nátlaku, a žádá, aby byl zajištěn přístup k vysílání na nejvyšší úrovni bez ohledu na schopnosti spotřebitelů a uživatelů za něj platit;
2. zdůrazňuje zejména základní úlohu skutečně vyváženého evropského duálního systému při **podpoře demokracie, sociální soudržnosti a integrace a svobody vyjadřování, s důrazem na zachování a podporu plurality sdělovacích prostředků, mediální gramotnosti, kulturní a jazykové rozmanitosti** a dodržování evropských norem v oblasti svobody tisku;
3. konstatuje, že společná **existence veřejnoprávních a soukromých sdělovacích prostředků velmi přispěla k inovaci a diverzifikaci nabídky obsahů** a pozitivně ovlivnila kvalitu;
4. potvrzuje nezbytnost zachování nezávislého, silného a dynamického veřejnoprávního vysílání a nutnost přizpůsobit toto vysílání požadavkům digitální doby; vyzývá k přijetí konkrétních opatření, která by umožnila dosáhnout tohoto cíle;
5. v této souvislosti zdůrazňuje skutečnost, že v digitální době má veřejnoprávní vysílání zvláštní poslání tím, že **kultivuje veřejnou sféru vytvářením vysoce kvalitního mediálního obsahu veřejného zájmu, který je všeobecně dostupný na všech příslušných platformách**;
6. vyzývá členské státy, aby zajistily dostatečné zdroje umožňující veřejnoprávním vysílacím společnostem využívat nových digitálních technologií a zajistit tak, aby široká veřejnost mohla požívat výhod spojených s moderními audiovizuálními službami;
7. vyzývá v této souvislosti veřejnoprávní vysílací společnosti, aby vytvořily takové struktury, které jim umožní nabízet zajímavý a kvalitní obsah on-line s cílem zasáhnout mladé, kteří přicházejí se sdělovacími prostředky do styku téměř výhradně prostřednictvím internetu;
8. vyzývá členské státy, aby usilovaly o překonání rozdílu v digitálních technologiích – např. mezi městem a venkovem – a aby digitalizací zajistily, aby všechny osoby ve všech regionech měly rovný přístup k veřejnoprávnímu vysílání;
9. naléhavě vyzývá členské státy, aby zvážily možnost usnadnit spotřebitelům přechod z analogového na digitální televizní vysílání;
10. naléhavě **vyzývá členské státy, aby definovaly úkoly veřejnoprávních vysílacích společností, aby si mohly zachovat svou odlišnost prostřednictvím zaměření se na originální audiovizuální tvorbu a vysokou kvalitu programů a zpravodajství, které by byly jejich rozlišujícím znakem**, a to bez ohledu na komerční hlediska nebo politické vlivy; konstatuje, že tyto úkoly musí být definovány co nejpřesněji, avšak s ohledem na programovou autonomii vysílacích společností;
11. připomíná, že podle zásady technologické neutrality **musí mít veřejnoprávní vysílací společnosti v rámci svého poslání příležitost nabízet své služby, včetně nových služeb, na všech platformách**;
12. zdůrazňuje, že právní ustanovení týkající se poskytování veřejnoprávního vysílání na internetu v některých členských státech neexistují, což by mohlo ovlivnit schopnost tohoto odvětví rozšířit se prostřednictvím nových platforem;

13. připomíná, že pozemní vysílací platformy vycházející z norem otevřenosti a slučitelnosti mají zásadní význam pro duální systém vysílání a jsou ideálním nástrojem umožňujícím poskytovat uživatelům bezplatné a snadno dostupné audiovizuální mediální služby, které lépe odpovídají fragmentovaným místním trhům a vyhovují tedy místním kulturním a sociálním očekáváním;

14. bere na vědomí sdělení Komise o vysílání z července 2009, které uznává právo veřejnoprávních vysílacích společností využívat všech vhodných distribučních platform a potvrzuje pravomoc členských států rozhodovat o úkolech, financování a organizaci veřejnoprávního vysílání, přičemž uznává, že v pravomoci Komise je kontrola zjevných chyb, a vyzývá všechny členské státy, aby zachovaly rovnováhu mezi nabízenými digitálními mediálními službami, zajistily spravedlivou hospodářskou soutěž mezi veřejnoprávním vysíláním a soukromými sdělovacími prostředky a tím zachovaly dynamické prostředí ve sdělovacích prostředcích na internetu;

15. vítá uznání zásady technologické neutrality a nezbytnosti respektovat nezávislost redakcí veřejnoprávních vysílacích společností, přičemž je třeba řádně zohledňovat potřebu stabilního a spolehlivého financování;

16. konstatuje však, že náklady na (současné) předběžné testy jsou značné, a zdůrazňuje, že podporuje přiměřené hodnocení;

17. připomíná význam doporučení a prohlášení Rady Evropy, na nichž se dohodly všechny členské státy EU a která stanoví evropské normy týkající se svobody vyjadřování, svobody tisku, plurality sdělovacích prostředků a nezávislosti, organizace, úkolů a financování veřejnoprávních sdělovacích prostředků, zejména v informační společnosti, a tím chrání důvěryhodnost veřejnoprávního vysílání;

18. připomíná členským státům jejich závazky vůči těmto evropským normám a doporučuje jim, aby veřejnoprávním sdělovacím prostředkům poskytovaly odpovídající, přiměřené a stabilní finanční prostředky a umožnily jim tak plnit jejich úkoly, zaručit jejich politickou a ekonomickou nezávislost, přispívat ke společnosti založené na informacích a na znalostech a podporující sociální začlenění s reprezentativními vysoce kvalitními sdělovacími prostředky přístupnými pro všechny;

19. vyzývá Komisi, aby podporovala členské státy k výměně osvědčených postupů na různých úrovních (vnitrostátní orgány pro sdělovací prostředky, zúčastněné strany, vedoucí pracovníci veřejnoprávních vysílacích společností, nezávislé regulační subjekty a zástupci diváků a spotřebitelů);

20. vyzývá členské státy, aby posílily spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány pro sdělovací prostředky v rámci Evropské platformy regulačních orgánů a posílily výměnu zkušeností a osvědčených postupů týkajících se jejich příslušných vnitrostátních systémů vysílání;

21. připomíná členským státům, že **členové správních rad veřejnoprávních vysílacích společností by měli být jmenováni na základě jejich schopností a znalostí sdělovacích prostředků;**

22. vyzývá Komisi a členské státy, aby Evropské audiovizuální observatoři poskytly mandát, spolu s nezbytnými zdroji ke shromažďování údajů a provádění výzkumu týkajícího se toho, jak členské státy tyto standardy dodržují, s cílem sledovat, zda tyto standardy dosáhly žádoucího účinku, a trvá na tom, že členské státy by měly za nesplnění těchto závazků nést odpovědnost;

23. vyzývá Komisi, aby duálnímu systému jako součásti *acquis* EU poskytla během jednání o přistoupení vyšší prioritu, a naléhavě vyzývá k tomu, aby byl sledován pokrok, kterého v tomto ohledu kandidátské země dosáhly;

24. vyzývá dále členské státy, aby se odpovídajícím způsobem zabývaly otázkou nedostatečného financování veřejnoprávních vysílacích společností, a to zejména z hlediska

- zvláštní úlohy veřejnoprávních sdělovacích prostředků, které musí být přístupné co největšímu počtu diváků a posluchačů na všech nových mediálních platformách;
25. konstatuje, že ve všech členských státech musí být zaručena transparentnost vlastnictví soukromých vysílacích společností a vyzývá Komisi, aby tuto oblast sledovala a podporovala pokrok v této oblasti;
 26. žádá členské státy, aby ukončily politické vměšování se do obsahu služeb nabízených veřejnoprávními vysílacími společnostmi;
 27. vítá závěry nezávislé studie vypracované na žádost Komise a týkající se určení ukazatelů plurality sdělovacích prostředků v EU;
 28. podporuje zřízení observatoře pro pluralitu sdělovacích prostředků, což je účinný nástroj pro odhalování ohrožení této plurality;
 29. připomíná finanční nástroje nabízené EIB a vyzývá veřejnoprávní vysílací společnosti, které mají finanční problémy, aby požádaly o zvýhodněnou půjčku od EIB na obnovu své infrastruktury, zejména v souvislosti s digitalizací a inovací;
 30. vyzývá různé zúčastněné strany, aby intenzivněji spolupracovaly s cílem zachovat duální systém, a zejména vyzývá veřejné a soukromé vysílací společnosti, aby spolupracovaly navzájem a rovněž s vydavateli na sdílení obsahu a uskutečňování inovačních projektů a aby vytvářely mechanismy spolupráce;
 31. vyzývá Komisi, aby zahájila iniciativu, která by sdružila různé účastníky na poli sdělovacích prostředků, aby usnadnila vymezení případných oblastí spolupráce a výměnu osvědčených postupů a aby se zabývala příslušnými otázkami;
 32. v této souvislosti připomíná, že zejména v malých obcích čelí obecní vysílání obtížím s dlouhodobým financováním (například prostřednictvím reklamy); domnívá se, že nové možnosti, které nabízí digitalizace, mohou být využity s cílem zajistit obecní vysílání na regionální úrovni pokrývající širokou oblast;
 33. vyzývá Komisi, aby přizpůsobila autorské právo nové digitální době a umožnila tak vysílacím společnostem nadále poskytovat rozsáhlou nabídku kvalitního evropského obsahu, dále aby zvážila zejména konkrétní možnosti, jak usnadnit další využití archivního obsahu, a aby zavedla rozšířený systém kolektivních licencí a snadno dostupný systém jediné přepážky pro úhradu práv;
 34. očekává zprávu o provádění ustanovení směrnice o audiovizuálních mediálních službách, pokud jde o vysílací čas vyhrazený pro evropská díla, protože některé členské státy dosud v tomto směru nepřijaly žádná opatření;
 35. naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila, aby agregátory obsahu byly v souladu se stávajícím právním rámcem, a vyzývá Komisi, aby zvážila, jakým způsobem mohou vyhledávače a poskytovatelé on-line služeb přispět k financování vytváření obsahu;
 36. zdůrazňuje význam vzdělávání v oblasti sdělovacích prostředků s cílem zajistit odpovědné využívání služeb nabízených agregátory obsahu;
 37. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

5.6 Pořady ČT1 2011 neděle

- 9.1. [Kolotoč](#) TV 2007
[Nepodepsaný knoflík](#) - TV 2003 (čtvrté vysílání)
- 16.1. [Tchyně a uzený](#) (dle Monyové) R: L.Wimmerová – TV 2011 - **premiéra**
[Město bez dechu](#) TV 2003 R: Pokorný
- 23.1. [Kukačky](#) TV 2008 R: Zemanová
[Zastřený hlas](#) TV 2006, R: Polesný
- 30.1. [Muži v říji](#) film ČR 2008 TV **premiéra** , R: Robert Sedláček
[Pátek čtrnáctého](#) TV 2003 R: Křístek
- 6.2. [Bekyně mniška](#) TV 2008 R: Kepka
[Sametoví vrazi](#) - film ČR 2005, TV **premiéra** R: Svoboda
- 13.2. [Šťastní sebevrazi](#) – TV 2007 R: I. Chaun
[Svědomy Denis Klánové](#) - TV 2009, R: Zábranský
- 20.2. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Lázně](#) - TV 2006
[Smrt pedofila](#) - TV 2003 R:I. Pokorný
- 27. 2. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Sázky](#) -TV 2007 (třetí vysílání)
[Příběh lásky a cti](#) - film ČR 1977
- 6.3. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Náhoda](#) - TV 2007
[Přepadení](#) - TV 1999 (cyklus Oběti – čtvrté vysílání)
- 13.3. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Otcové a synové](#) - TV 2008
[Znásilnění](#) (Oběti) - TV 2000 (čtvrté vysílání)
- 20.3. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Otcové a dcery](#) – TV 2009
[Svědék](#) (Oběti) - TV 2001 (třetí vysílání)
- 27.3. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Inzeráty](#) – TV 2009 (třetí repríza)
[Jiný člověk](#) (Oběti) - TV 2003
- 3.4. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Návraty xxx](#) - TV 2009
[Hadí tanec](#) (Oběti) - TV 2005 (třetí vysílání)
- 10.4. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Rybáři](#) – TV 2010
[Živnostník](#) (Oběti)- TV 2006
- 17.4. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – Dovolená](#) - TV 2010
[Nevlastní bratr](#) (Oběti) - TV 2006
- 24.4. (Velikonoce) – Jak dostat tatínka do polepšovny – film ČR 1978
[Karambol](#) (Oběti) - TV 2009
- 1.5. [Svatební cesta do Jiljí](#) - TV 1983 (čtvrté vysílání)
Anglický pacient – film USA 1996
- 8.5. [Protektor](#) – film ČR 2009 – TV **premiéra** – ČT koprodukce
[Přízrak](#) - TV 1987 (čtvrté? vysílání)
- 15.5. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – škola](#) – TV 2005 (třetí vysílání)
[Spirála nenávisti](#) - TV 1998 (třetí vysílání)
- 22.5. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – hypochondři](#) – TV 2008
[Past krimi](#) – TV 2003
- 29.5. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – vinaři](#) – TV 2007
[Pravda visí na vlásku](#) detektivka - TV Brno 1991
- 5.6. [3 plus 1 s Miroslavem Donutilem – smolaři](#) – TV 2010
[Zrcadlo nenávisti \(detektivka\)](#) - TV 1987 (páté vysílání)
- 12.6. [Alma](#) - TV **premiéra**
[Sama uprostřed noci](#) (thriller) – TV 1989 (čtvrté vysílání)
- 19.6. [Zoufalci](#) - film ČR, ČT koprodukce 2009 - TV **premiéra** (bylo v kinech)
[Rubikova kostka \(detektivka\)](#) - TV 1984
- 26.6. [Veni, vidi, vici](#) – film ČR, ČT koprodukce 2009 – TV **premiéra** (bylo v kinech)
[O mrtvých jen dobře](#) – TV 1985
- 3.7. [Český Robinson \(1/3\)](#) – TV seriál z roku 2000 (v hlavní roli M. Donutil)
Smrt stopařek – film ČR 1979
- 10.7. [Český Robinson \(2/3\)](#) – TV seriál z roku 2000 (v hlavní roli M. Donutil)
Tísňové volání – film ČR 1985
- 17.7. [Český Robinson \(3/3\)](#) – TV seriál z roku 2000 (v hlavní roli M. Donutil)

- 24.7. [Boží pole s.r.o. \(1/2\)](#) - TV 2007
Černá sobota – film ČR 1960
- 31.7. [Boží pole s.r.o. \(2/2\)](#) - TV 2007
Strach – film ČR 1963
- 7.8. [To jsem z toho jelen \(1/2\)](#) - TV 2000
Zlatý pavouk – film ČR 1956
- 15.8. [To jsem z toho jelen \(2/2\)](#) - TV 2000
Konec cesty – film ČR 1959
- 21.8. [Rebelové](#) – film ČR 2001
Dům ztracených duší – film ČR 1967
- 28.8. [Tobruk](#) – film ČR 2008, ČT koprodukce – TV premiéra
Smrt na černo – film ČR 1976
- 4.9. Čapkovy kapsy – [Básník](#), [Zmizení herce Bendy](#), [Jasnovidec](#) – TV premiéra
Nedodržení slib – film SR/ČR/USA 2009
- 11.9. Čapkovy kapsy – [Zločin na poště](#), [Soud pana Havleny](#), [Muž který se nelíbil](#) - TV premiéra
[Hadí pohledy](#) – TV 1993 (páté? vysílání)
- 18.9. Čapkovy kapsy – [Závrať](#), [Příběh sňatkového podvodníka](#), [O lyrickém zloději](#) – TV premiéra
[Opožděná vražda](#) – TV 1987
- 25.9. Čapkovy kapsy – [Ztracený dopis](#), [Případy pana Janíka](#), [Zločin v chalupě](#) – TV premiéra
[Vlci ve městě](#) (změna kvůli úmrtí Dřížhalové) - TV 2000
- 2.10. [Jseš mrtvej, tak nebřeč \(1/2\)](#) – krimi Klíma - TV premiéra
[Černá karta](#) – TV 2005
- 9.10. [Jseš mrtvej, tak nebřeč \(2/2\)](#) – krimi Klíma - TV premiéra
[Této noci v tomto vlaku](#) – krimi – TV 1984
- 16.10. [Setkání v Praze, s vraždou](#) – detektivka TV film – TV 2009
[Hodina pravdy](#) (Kohout/Mašínová) - TV 2000
- 23.10. [Kráska a netvor 1950](#) (50.léta) TV film - TV premiéra
[Rubín má barvu krve](#) – TV 1989
- 30.10. [Stop](#) (problém se stopačkou) TV film - TV 2008
[Soví hnízdo](#) – krimi – TV 1981
- 6.11. [Sráči](#) (krimi úplatní policisté) TV film - TV premiéra
[Čtverec mizení](#) – detektivka - TV 1982
- 13.11. [Ďáblova lest \(1/3\)](#) (krimi černá magie) - TV premiéra
[Proč se vraždí starší dámy](#) - TV 1981
- 20.11. [Ďáblova lest \(2/3\)](#) (krimi černá magie) - TV premiéra
[Srdíčko](#) – detektivka - TV 1987
- 27.11. [Ďáblova lest \(3/3\)](#) (krimi černá magie) - TV premiéra
[Sedm bílých pláštů](#) – detektivka - TV 1989
- 4.12. [Santiniho jazyk](#) (thriller) TV film – TV premiéra
[Alibi jako řemen](#) – detektivka - TV 1984
- 11.12. [Setkání s hvězdou: Vilma Cibulková](#) - TV premiéra
[Velká rána](#) – detektivka - TV 1984
- 18.12. [Odcházení](#) – film ČR – premiéra
- 25.12. [Tajemství staré bambitky](#) (pohádka) – TV premiéra

Jak z přílohy vyplývá, z 51 vysílacích termínů bylo nasazeno 23 premiér, tedy méně než 50%. Bližší pohled však ukazuje, že z tohoto počtu premiér jich sedm připadá na kinematografické filmy již dříve uvedené v distribuci, z nichž na některých ČT kooperovala (*Muži v říji*, *Sametoví vrazi*, *Tobruk*, *Veni, vidi vici*, *Protektor*, *Zoufalci*, *Odcházení*). A tak hlavní premiérovou událostí nedělních večerů byly *Čapkovy kapsy* (4x tři epizody točené samostatně s různými tvůrci), třídílné krimi s příměsí černé magie *Ďáblova lest* a dvoudílné Klímovo krimi *Jseš mrtvej*. Téma krimi a thrilleru bylo obsaženo i v dalších třech tv filmech *Sráči*, *Santiniho jazyk* a *Kráska a netvor 1950* (50. léta, převádění přes hranice). Jen čtyři tituly mají odlišné tematické zaměření – *Tchyně a uzený* (adaptace literární předlohy M. Monyové o rodinných problémech), *Alma* (příběh štěněte a slepeckého psa), *Setkání s hvězdou* (Vilma Cibulková) a pohádka *Tajemství staré bambitky*.

5.7 Pořady ČT1 2011 sobota

- 1.1. ČT1 - Zemský ráj to na pohled (Boučková – film) - premiéra
- 8.1. ČT1 – Bavíme se s imitátory (sestřih archivů) - premiéra
- 15.1 ČT1 - Hodina pravdy - premiéra
- 22. 1. ČT1 – Zázraky přírody - premiéra
- 29. 1. ČT1 – Deset zastavení s mistry zábavy (sestřih archivů) - premiéra
- 5.2. ČT1 – Hodina pravdy - premiéra
- 12. 2. ČT1 – Zázraky přírody - premiéra
- 19.2. ČT1 – Všechno nejlepší (narozneniny J.Jiráskové) - premiéra
- 26.2. ČT1 – Autoškola národa - premiéra
- 5.3. ČT1 – Český lev 2010 - premiéra
- 12.3. ČT1 - Hodina pravdy - premiéra
- 19.3. ČT1 – Zázraky přírody - premiéra
- 26.3. ČT1 – Ceny Thálie 2010 - premiéra
- 2.4. ČT1 – Ceny TýTý 2010 - premiéra
- 9.4. ČT1 – Lucie Bílá 011 - premiéra
- 16.4. ČT1 – Zázraky přírody - premiéra
- 23.4. ČT1 – Vysoká hra pro Kuře – zábavný pořad – charita Pomozte dětem - premiéra
- 30.4. ČT1 – Slavná hudební čísla (střihák pop music uvádí Postránecký) - premiéra
- 7.5. ČT1 – Všechno nejlepší – oslava narozenin Jiřiny Bohdalové - premiéra
- 14.5. ČT1 -Hodina pravdy - premiéra
- 21.5. ČT1 – Všechno nejlepší – narozeniny Ivy Janžurové - premiéra
- 28.5. ČT1 – Zázraky přírody - premiéra
- 4.6. ČT1 – galavečer Zlín film festival - premiéra
- 11.6. ČT1 – manéž Bolka Polívky - premiéra
- 18.6. ČT1 – Sportu zdar – estráda + přenos ze Zlaté hokejky z Karlových Var - premiéra
- 25.6. ČT1 – Noc plná šlágrů (živě – Černíková/Hron) - premiéra
- 2.7. ČT1 – Silvestr za oponou (Karel Šíp) (2006)
- 9.7. ČT1 – MFF Karlovy Vary – předávání cen (živě) - premiéra
- 16.7. ČT1 – Za oponou s Jiřinou (Bohdalovou) (2005)
- 23.7. ČT1 - Za oponou s Jiřinou (Bohdalovou) (2005)
- 30.7. ČT1 – Za oponou s Jiřinou (Bohdalovou) (2006)
- 6.8. ČT1 – Za oponou (Karel Šíp) (2007)
- 13.8. ČT1 – Za oponou (Karel Šíp) (2007)
- 20.8. ČT1 – Za oponou (Karel Šíp) (2007)
- 27.8. ČT1 – Cestou necestou s Miroslavem Donutilem (Lucerna 2007)
- 3.9. ČT1 – Legendární historky (střihák uvádí Postránecký) - premiéra
- 10.9. ČT1 – Trumfy Miroslava Donutíla – nové talkshow (Polívka, Brzobohatý, Čvančarová, Klus) – premiéra
- 17.9. ČT1 – Zázraky přírody - premiéra
- 24.9. ČT1 – Všechno nejlepší – jubileum Jiřího Suchého - premiéra
- 1.10. ČT1 – Galashow s latinou - taneční show – uvádějí Voldánová, Vojtek (živě) - premiéra
- 8.10. ČT1 – Trumfy Miroslava Donutíla talk show (Sáblíková, Novák, Kolář) –premiéra
- 15.10. ČT1 – Autoškola národa - premiéra
- 22.10. ČT1 – Zázraky přírody - premiéra
- 29.10. ČT1 – Trumfy Miroslava Donutíla talk show (Klimentová, Novotná, Kohoutková, Kuneš, Černochová, Ruppert, O.Brzobohatý) - premiéra
- 5.11. ČT1 – Souboj seriálů - premiéra
- 12.11. ČT1 – Souboj seriálů - premiéra
- 19.11. ČT1 – Souboj seriálů - premiéra
- 26.11 ČT1 – Souboj seriálů - premiéra
- 3.12. ČT1 – Souboj seriálů - premiéra
- 10.12. ČT1 – manéž Bolka Polívky - premiéra
- 17.12. ČT1 – Trumfy Miroslava Donutíla talk show (Jágr, M.Nový, Yo Yo Band) - premiéra
- 24.12. ČT1 – Micimutr – pohádka TV film - premiéra
- 31.12. ČT1 – Silvestrovský program - premiéra

Zázraky přírody (zábavná show, kde největší hvězdou je příroda sama) – 7x,
Hodina pravdy (rodinné soutěže) – 4x, *Souboj seriálů* - 5x, *Trumfy Miroslava Donutíla* – 4x,
Manéž Bolka Polívky – 2x, *silvestrovské reprízy* v létě - 8x,
sestřihy z archivů uváděné Postráneckým (*Bavíme se s imitátory*, *Mistři zábavy*, *Slavná hudební čísla*,
Legendární historky) – 4x

5.8 Pořady ČT2 2011 sobota

- 1.1. ČT2 - [Čert a Káča](#) - záznam opery - premiéra
- 8.1. ČT2 – [Smetana Gala](#) premiéra
- 15.1. ČT2 – [Jana z Arcu na hranici](#) (Moravský podzim 2010) - premiéra
- 22.1. ČT2 – [Plácido Domingo](#) (britský dokument) - premiéra
- 29.1. ČT2 – [Pavel Šporcl +Romano Stilo](#) (Litomyšl 2010)
- 5.2. ČT2 – [nominace Český lev](#) (přímý přenos) - premiéra
- 12.2. ČT2 – [koncert z Rudolfiny SOČR](#) (2008)
- 19.2. ČT2 – [předávání cen Czech Grand Design 2010](#) (přímý přenos) - premiéra
- 26.2. ČT2 – [Můj fotr a jeho nejoblíbenější koncetráky](#) (dokument A. Lustig- 2010)
- 5.3. ČT2 – [Česká filharmonie](#) (zahajovací koncert 2005)
- 12.3. ČT2 – [Ceny Alfréda Radoka](#) (přímý přenos) - premiéra
- 19.3. ČT2 – [slavnosti E. Destinnové](#) (2003)
- 26.3. ČT2 – [Rozbité zrcadlo](#) (US film Taylorová)
- 2.4. ČT2 – [slavnosti Emy Destinnové](#) (2007)
- 9.4. ČT2 – [Česká filharmonie 120 výročí](#) (2006)
- 16.4. ČT2 – [Prague Proms 2010 Jazz Meets the Symphony](#) (2010)
- 23.4. ČT2 – Šumné stopy (1/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [Finále Plzeň 2011](#) (přímý přenos film.festival) - premiéra
- 30.4. ČT2 – Šumné stopy (2/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [Filmopolis - festival v Rotterdamu](#) - premiéra
- 7.5. ČT2 – Šumné stopy (3/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [Evropský koncert 2011](#) (berlínská filharmonie) - premiéra
- 14.5. ČT2 – Šumné stopy (4/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- 21.5. ČT2 – Šumné stopy (5/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [G. Mahler - Symfonie tisíců](#) (záznam koncertu v Praze) - premiéra
- 28.5. ČT2 – Šumné stopy (6/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [Svatojánské Navalis 2011](#) (barokní slavnost Jan Nepomucký - záznam) - premiéra
- 4.6. ČT2 – Šumné stopy (7/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [66. Pražské jaro 2011](#) (záznam koncertu) - premiéra
- 11.6. ČT2 – Šumné stopy (8/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [Jan Schmid](#) (dokument k životnímu jubileu) - premiéra
- 18.6. ČT2 – Šumné stopy (9/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [Koncert ze Schönbrunnu](#) (Vídeňská filharmonie 2011) - premiéra
- 25.6. ČT2 – Šumné stopy (10/10) – dok. seriál David Vávra o architektch - premiéra
- [Návrat na Brideshead](#) (1/11) – britský seriál z roku 1981, pokračoval celé léto
- 2.7. ČT2 – [Evropské hry handicapované mládeže Brno](#) Přímý přenos benefičního koncertu) -
- [Návrat na Brideshead](#) (2/11)
- 9.7. ČT2 – [Návrat na Brideshead](#) (3/11)
- 16.7. ČT2 – [Návrat na Brideshead](#) (4/11)
- 23.7. ČT2 – [Návrat na Brideshead](#) (5/11)
- 30.7. ČT2 – [Návrat na Brideshead](#) (6/11)
- 6.8. ČT2 – [Návrat na Brideshead](#) (7/11)
- 13.8. ČT2 – [Návrat na Brideshead](#) (8/11)
- 20.8. ČT2 – [Světový den mládeže](#) (přímý přenos z Madridu - vigilie) - premiéra
- 27.8. ČT2 – [Návrat na Brideshead](#) (10/11)
- 3.9. ČT2 – [Návrat na Brideshead](#) (11/11)
- [Plácido Domingo v Č. Krumlově](#) (zkrácený záznam) - premiéra
- 10.9. ČT2 – [Buddha](#) (americký dokument 1/2) -premiéra
- 17.9. ČT2 – [Buddha](#) (americký dokument 2/2) -premiéra
- 24.9. ČT2 – [Bismarck – kancléř a démon](#) (britský dokument 1/2)
- [Babí Jar](#) (záznam koncertu Litomyšl 2011) - premiéra
- 1.10. ČT2 – [Bismarck – kancléř a démon](#) (britský dokument 2/2)
- [Jiří Suchý](#) (dokument k narozeninám) - premiéra

- 8.10. **ČT2** – [Blanka Matragi 2012](#) (záznam módní přehlídky - 30 minut) - **premiéra**
- [Cecilia Bartoli Sacrificum](#) (záznam italské mezzosopranistky) - **premiéra**
- 15.10. **ČT2** – [48. MTF Zlatá Praha](#) (přímý přenos zahajovacího koncertu) - **premiéra**
- 22.10. **ČT2** – [Monte Carlo, zrození legendy \(francouzský dokument - 2010\)](#)
- [Hana Hegerová](#) (dokument 2006)
- 29.10. **ČT2** – [Legenda o křišťálové lebce](#) (dokument BBC) - **premiéra**
- [Edith Piaf: Bez lásky to nejde](#) - **premiéra**
- 5.11. **ČT2** – [Lisabonská katastrofa](#) (německý dokument) - **premiéra**
- [Juiliette Gréco](#) (francouzský dokument)
- 12.11. **ČT2** – [Egypt \(1/6\)](#) (hraná rekonstrukce seriál BBC) - **premiéra**
- [Los Angeles Philharmonic Orchestra Gala](#) (záznam koncertu 2010) - **premiéra**
- 19.11. **ČT2** – Egypt (2/6) seriál BBC - **premiéra**
- [Koncert Vídeňské filharmonie z Madridu 2011](#) - **premiéra**
- 26.11 **ČT2** – Egypt (3/6) seriál BBC - **premiéra**
- [Khamoro 2011](#) (záznam koncertu romský festival) - **premiéra**
- 3.12. **ČT2** – Egypt (4/6) seriál BBC - **premiéra**
- [Podepsáno srdcem](#) (přímý přenos benefičního koncertu nadace) - **premiéra**
- 10.12. **ČT2** – Egypt (5/6) seriál BBC - **premiéra**
- [Baborák Ensemble](#) (záznam koncertu hudebního festivalu z Holešova 2011) - **premiéra**
- 17.12. **ČT2** – Egypt (6/6) seriál BBC - **premiéra**
- Letenka do ráje (portrét D.Peckové) - **premiéra**
- 24.12. **ČT2** – Bílé Vánoce – US film 1954
- [Barokní klenoty Magdaleny Kožené](#) (záznam koncertu) - **premiéra**
- 31.12. **ČT2** – [České nebe](#) (divadlo J. Cimrmana) - **premiéra**

5.9 Pořady ČT1 2011 pondělí

po 3.1.	Četnické humoresky 1/39
po 10.1.	Četnické humoresky 2/39
po 17.1.	Četnické humoresky 3/39
po 24.1.	Četnické humoresky 4/39
po 31.1.	Četnické humoresky 5/39
po 7.2.	přímý přenos Fotbalista roku 2010 - premiéra
po 14.2.	Četnické humoresky 6/39
po 21.2.	Četnické humoresky 7/39
po 28.2.	Četnické humoresky 8/39
po 7.3.	Četnické humoresky 9/39
po 14.3.	Četnické humoresky 10/39
po 21.3.	Četnické humoresky 11/39
po 28.3.	Četnické humoresky 12/39
po 4.4.	Četnické humoresky 13/39
po 11.4.	Četnické humoresky 14/39
po 18.4.	Četnické humoresky 15/39
po 25.4.	přímý přenos Letem světem s kuřetem - premiéra
po 2.5.	Četnické humoresky 16/39
po 9.5.	Četnické humoresky 17/39
po 16.5.	Četnické humoresky 18/39
po 23.5.	Četnické humoresky 19/39
po 30.5.	Četnické humoresky 20/39
po 6.6.	Četnické humoresky 21/39
po 13.6.	Četnické humoresky 22/39
po 20.6.	Četnické humoresky 23/39
po 27.6.	Četnické humoresky 24/39
po.4.7.	Eden 1/6 (krimi 2007 – detektivové Vetchý, Potměšil)
po.11.7.	Eden 2/6 (krimi 2007)
po.18.7.	Eden 3/6 (krimi 2007)
po.25.7.	Eden 4/6 (krimi 2007)
po.1.8.	Eden 5/6 (krimi 2007)
po.8.8.	Eden 6/6 (krimi 2007)
po 15.8.	Vlna 1/3 (2008) (tsunami/Bartoška)
po 22.8.	Vlna 2/3 (2008)
po 29.8.	Vlna 3/3 (2008)
po 5.9.	Četnické humoresky 25/39
po 12.9.	Četnické humoresky 26/39
po 19.9.	Četnické humoresky 27/39
po 26.9.	Četnické humoresky 28/39
po 3.10.	Četnické humoresky 29/39
po 10.10.	Četnické humoresky 30/39
po 17.10.	Četnické humoresky 31/39
po 24.10.	Četnické humoresky 32/39
po 31.10.	Četnické humoresky 33/39
po 31.10.	Četnické humoresky 34/39
po 14.11.	Četnické humoresky 35/39
po 21.11.	Četnické humoresky 36/39
po 28.11.	Četnické humoresky 37/39
po 5.12.	Četnické humoresky 38/39
po 12.12.	Četnické humoresky 39/39
po 19.12.	Kolja – film ČR
po 26.12.	Lví král (anim.film) – Čokoláda (film VB/USA)

5.10 Pořady ČT1 2011 úterý

- út 4.1. Rozmarná léta českého filmu 1/20 – Čas Sluhů
- út 11.1. Rozmarná léta českého filmu 2/20 – Něžný barbar
- út 11.1. Rozmarná léta českého filmu 3/20 – Městem chodí Mikuláč
- út 25.1. Rozmarná léta českého filmu 4/20 – Šakalí léta
- út 25.1. Rozmarná léta českého filmu 5/20 – Andělské oči
- út 8.2. Rozmarná léta českého filmu 6/20 – Učitel tance
- út 25.2. Rozmarná léta českého filmu 7/20 – Kolja
- út 22.2. Rozmarná léta českého filmu 8/20 – Báječná léta pod psa
- út 1.3. Rozmarná léta českého filmu 9/20 – Je třeba zabít Sekala
- út 8.3. Rozmarná léta českého filmu 10/20 – Pelíšky
- út 15.3. Rozmarná léta českého filmu 11/20 – Samotáři
- út 22.3. Rozmarná léta českého filmu 12/20 – Tmavomodrý svět
- út 29.3. Rozmarná léta českého filmu 13/20 – Výlet
- út 5.4. Rozmarná léta českého filmu 14/20 – Jedna ruka netleská
- út 12.4. Rozmarná léta českého filmu 15/20 – Snowbordřáci
- út 19.4. Rozmarná léta českého filmu 16/20 – Štěstí
- út 26.4. Rozmarná léta českého filmu 17/20 – Pravidla lži
- út 3.5. Rozmarná léta českého filmu 18/20 – Roming
- út 10.5. Rozmarná léta českého filmu 19/20 – Karamazovi
- út 17.5. Rozmarná léta českého filmu 20/20 – 3 sezóny v pekle
- út 24.5. Posledních 24 hodin 1/14 (dokument) – Zapomenuté světlo
- út 31.5. Posledních 24 hodin 1/14 (dokument) – Knoflíkáři
- út 7.6. 4teens 4/7 premiéra – Návrat idiota
- út 14.6. 4teens 5/7 premiéra – Pupendo
- út 21.6. 4teens 6/7 premiéra – Kráska v nesnázích
- út 28.6. 4teens 7/7 premiéra – Václav
- út 5.7. Slavné historky zbojnické 1/6 (1985) – Nesmrtelní – sl.série
- út 12.7. Slavné historky zbojnické 2/6 (1985) – Nesmrtelní – sl.série
- út 19.7. Slavné historky zbojnické 3/6 (1985) – Nesmrtelní – sl.série
- út 26.7. Slavné historky zbojnické 4/6 (1985) – Nesmrtelní – sl.série
- út 2.8. Slavné historky zbojnické 5/6 (1985) – Nesmrtelní – sl.série
- út 9.8. Slavné historky zbojnické 6/6 (1985) – Nesmrtelní – sl.série
- út 16.8. Muž a stín (2007) krimi – Nesmrtelní – sl. série
- út 23.8. Zlá minuta (2005) detektivka – Nesmrtelní – sl. série
- út 30.8. Devatenáct klavírů (2008) detektivka - Nesmrtelní – sl. série
- út 6.9. Malý pitaval z velkého města – Aranžér (1982) – Pokondr live
- út 13.9. Malý pitaval z velkého města – Milenec (1982) – Pokondr live
- út 20.9. Malý pitaval z velkého města – Benajmínci (1982) – Pokondr live
- út 27.9. Všichni moji blízcí (1999) – k úmrtí J.Hubače – Pokondr live
- út 4.10. Malý pitaval z velkého města – Včelař (1982) – Pokondr live
- út 4.10. přímý přenos E.ON Energy Globe Award – Pokondr live
- út 18.10. Malý pitaval z velkého města – Cyklista (1982) – Pokondr live
- út 18.10. Malý pitaval z velkého města – Jupiter (1982) – Pokondr live
- út 1.11. Malý pitaval z velkého města – Vedoucí part. prodejny (1982) – Pokondr live
- út 1.11. Malý pitaval z velkého města – Muž s punčochou (1982) – Pokondr live
- út 15.11. Malý pitaval z velkého města – Kuchařinka (1982) – Pokondr live
- út 22.11. Malý pitaval z velkého města – Majitel autoservisu (1982) – Pokondr live
- út 29.11. Malý pitaval z velkého města – Autorka povídek (1982) – Pokondr live
- út 29.11. Malý pitaval z velkého města – Exoti (1982) – Pokondr live
- út 13.12. Malý pitaval z velkého města – Kasař (1982) – Pokondr live
- út 20.12. Václav Havel a Dominik Duka - premiéra – P.F. 1977 (2003)
- út 27.12. Malostranské humoresky (1995)

5.11 Pořady ČT1 2011 středa

leden – červen: Pošta pro tebe + životopisný dokumentn - **premiéry**

6.7.- 31.8 – cyklus detektivek Slečna Marplová - **reprízy**

září-prosinec: Pošta pro tebe + životopisný dokument - **premiéry**

st 21.12. Můj otec a ostatní muži (2003) – Anglické jahody (2008) film, st 28.12. Maharal – (2007) film

5.12 Pořady ČT1 2011 čtvrtek

po hlavním pořadu pořady Den D (začátek roku), později Suma sumárum, a dále pořad Máte slovo (Jílková)

čt 5.1. Trapasy

čt 12.1. Trapasy

čt 19.1. Trapasy

čt 26.1. Trapasy

čt 3.2. Vysoká hra – vědomostní hra - premiéra

čt 10.2. Vysoká hra - premiéra

čt 17.2. Vysoká hra - premiéra

čt 24.2. Vysoká hra - premiéra

čt 3.3. Vysoká hra - premiéra

čt 10.3. Vysoká hra - premiéra

čt 17.3. Vysoká hra - premiéra

čt 24.3. Vysoká hra - premiéra

čt 31.3. Vysoká hra - premiéra

čt 7.4. Vysoká hra - premiéra

čt 14.4. Vysoká hra - premiéra

čt 21.4. Vysoká hra - premiéra

čt 28.4. Vysoká hra - premiéra

čt 5.5. Vysoká hra - premiéra

čt 12.5. Vysoká hra - premiéra

čt 19.5. Vysoká hra - premiéra

čt 26.5. Vysoká hra - premiéra

čt 2.6. Vysoká hra - premiéra

čt 9.6. Vysoká hra - premiéra

čt 16.6. Vysoká hra - premiéra

čt 23.6. Vysoká hra - premiéra

čt 30.6. Vysoká hra - premiéra

čt 7.7. Operace Corned Beef (fr.film 1990)

čt 14.7. Návštěvníci (fr.film komedie)

čt 21.7. Návštěvníci 2 (fr.film komedie)

čt 28.7. Nalevo od výtahu (fr.film komedie)

čt 4.8. Náhradník (fr.film komedie)

čt 11.8. Stepující stonožka (fr.film komedie)

čt 18.8. Kam se poděla sedmá rota? (fr.film komedie)

čt 25.8. Návrat sedmé rotý (fr.film komedie)

čt 1.9. Sedmá rota za úplňku (fr.film komedie)

čt 8.9. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 15.9. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 22.9. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 29.9. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 6.10. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 13.10. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 20.10. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 27.10. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 3.11. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 10.11. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 17.11. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 24.11. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 1.12. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 8.12. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 15.12. Kolo plné hvězd – premiéra

čt 22.12. Zemský ráj to na pohled – film ČR

čt 29.12. Snowbordáci (2004) film

5.13 Pořady ČT1 2011 pátek

pá 7.1.	Cukrárna 9/13
pá 14.1.	Cukrárna 10/13
pá 21.1.	Cukrárna 11/13
pá 28.1.	Cukrárna 12/13
pá 4.2.	Cukrárna 13/13
pá 11.2.	Znamení koně 1/13 premiéra (Cieslar: malý moravský western)
pá 18.2.	Znamení koně 2/13 premiéra
pá 25.2.	Znamení koně 3/13 premiéra
pá 25.2.	Znamení koně 4/13 premiéra
pá 11.3.	Znamení koně 5/13 premiéra
pá 18.3.	Znamení koně 6/13 premiéra
pá 25.3.	Znamení koně 7/13 premiéra
pá 1.4.	Znamení koně 8/13 premiéra
pá 8.4.	Znamení koně 9/13 premiéra
pá 15.4.	Znamení koně 10/13 premiéra
pá 22.4.	Znamení koně 11/13 premiéra
pá 29.4.	Znamení koně 12/13 premiéra
pá 6.5.	Znamení koně 13/13 premiéra
pá 13.5.	4teens 1/7 premiéra
pá 20.5.	4teens 2/7 premiéra
pá 27.5.	4teens 3/7 premiéra
pá 3.6.	Trapasy
pá 10.6.	Trapasy
pá 17.6.	Trapasy
pá 24.6.	Trapasy
pá 1.7.	Hop nebo trop 1/8 (2004)
pá 8.7.	Hop nebo trop 2/8 (2004)
pá 15.7.	Hop nebo trop 3/8 (2004)
pá 22.7.	Hop nebo trop 4/8 (2004)
pá 29.7.	Hop nebo trop 5/8 (2004)
pá 5.8.	Hop nebo trop 6/8 (2004)
pá 12.8.	Hop nebo trop 7/8 (2004)
pá 19.8.	Hop nebo trop 8/8 (2004)
pá 26.8.	Artuš, Merlin a Prchlíci (1995) film
pá 2.9.	Vyprávěj – 2. ohlédnutí - premiéra
pá 9.9.	Vyprávěj (1/26) - premiéra
pá 16.9.	Vyprávěj (2/26) - premiéra
pá 23.9.	Vyprávěj (3/26) - premiéra
pá 30.9.	Vyprávěj (4/26) - premiéra
pá 7.10.	Vyprávěj (5/26) – premiéra
pá 14.10.	Vyprávěj (6/26) – premiéra
pá 21.10.	Vyprávěj (7/26) - premiéra
pá 28.10.	přímý přenos 28. října - vyznamenávání
pá 4.11.	Vyprávěj (8/26) – premiéra
pá 11.11.	Vyprávěj (9/26) – premiéra
pá 18.11.	Vyprávěj (10/26) – premiéra
pá 25.11.	Vyprávěj (11/26) – premiéra
pá 2.12.	Vyprávěj (12/26) – premiéra
pá 9.12.	Vyprávěj (13/26) – premiéra
pá 16.12.	Vyprávěj (14/26) – premiéra
pá.23.12.	přímý přenos Pocta Václavu Havlovi (Lucerna) - premiéra
pá 30.12.	Po čem ženy touží (2000) film USA

5.14 Zveme Vás do divadla - ČT2 středa 20:00

- 5.1. Poprask na laguně (Divadlo na Vinohradech 1996)
- 12.1. Půldruhé hodiny zpoždění (studio DVA - Kolářová/Lasica 2009)
- 19.1. Špalíček (projekt B.Martinů, Kongresové centrum Praha) **premiéra**
- 26.1. Hrdý Budžes (Divadlo bez zábradlí, Praha 2003)
- 2.2. Komédie omylů (Shakespearovské slavnosti 2010 v Hukvaldech Ostrava) **premiéra**
- 9.2. Sluha dvou pánů (Národní divadlo 2001)
- 16.2. Don Quijote (inscenace Pařížské opery z roku 2002) **premiéra**
- 23.2. Brouk v hlavě (Městské divadlo Brno 1998)
- 2.3. La Traviata (záznam ze Salcburského festivalu 2005) **premiéra**
- 9.3. Ve státním zájmu (Divadlo J.K.Tyla v Plzni) **premiéra**
- 16.3. Dokonalá svatba (Městské divadlo Brno) **premiéra**
- 23.3. Lékař své cti (Divadlo v Dlouhé Praha) **premiéra**
- 30.3. Teremin (Dejvické divadlo Praha) **premiéra**
- 6.4. Impresário ze Smyrny (Činoherní klub Praha 2006)
- 13.4. Don Giovanni (opera inscenace Curych) **premiéra**
- 20.4. David a Goliáš aneb Pepička to zařídí (Národní divadlo 2008)
- 27.4. Popel a pálenka (divadlo ABC Praha)
- 4.5. Dům na nebesích (Divadlo na Vinohradech Praha 1984)
- 11.5. 45 let Ypsilonky (Praha) **premiéra**
- 18.5. Můj báječný rozvod (Viola, Praha 2008)
- 25.5. Muži v offsidu (Městské divadlo v Mladé Boleslavi) **premiéra**
- 1.6. Kudykam (Státní opera Praha) **premiéra**
- 8.6. Sylvia (balet Pařížska opera) **premiéra**
- 15.6. Tlustý prase (Jihočeské divadlo 2008)
- 22.6. Cyrano (Divadelní společnost Petra Bezruče Ostrava) **premiéra**
- 29.6. Les (Městské divadlo Brno 1999)
- 6.7. Bedřich Smetana: Hubička (záznam představení na zámku v Litomyšli 2007)
- 3.8. Někdo to rád horror (záznam představení B.Hybnera Praha 1984)
- 10.8. Lakomec (Divadlo na Vinohradech, Praha 1972)
- 17.8. Když sbírala jsem rozmarýn (kabaret Violy Praha 1996)
- 24.8. Blázinec v prvním poschodí po deseti letech (Divadlo v Řeznické Praha 1994)
- 31.8. S tvou dcerou ne (Divadlo J.K.Tyla Plzeň 1996)
- 7.9. Hotel mezi dvěma světy (Divadlo F.X.Šaldy Liberec 2007)
- 14.9. Taneční galavečer (Taneční konzervatoř hl.města Prahy) **premiéra**
- 21.9. Černá díra (Dejvické divadlo Praha) **premiéra**
- 5.10. Ztížená možnost soustředění (Divadlo Na zábradlí 1998)
- 26.10. Kočičí hra (Národní divadlo Praha 1982)
- 2.11. Šašek a královna (Branické divadlo Praha 1984)
- 9.11. Král je panna (Klicperovo divadlo Hradec Králové) **premiéra**
- 16.11. Čaj u královny (Divadlo Na Fidlovačce Praha 2009)
- 30.11. Léda (Činoherní klub Praha) **premiéra**
- 23.11. Otello (inscenace z Gran Teatre del Liceu Barcelona) **premiéra**
- 7.12. Přes přísný zákaz dotýká se sněhu (Divadlo J.K.Tyla Plzeň 2005)
- 14.12. Takový žertík (Divadlo Na Jezerce Praha 2006)
- 28.12. Šípková Růženka (balet Covent Garden Londýn) **premiéra**
- 31.12. České nebe (Divadlo Jára Cimrmana Praha) **premiéra**

Z 47 titulů bylo 16 repríz a 21 premiér, z toho šest záznamů ze špičkových zahraničních scén, devět záznamů pocházelo z pražských divadel, a šest z mimopražských divadel (2x Ostrava, Brno, Plzeň, Ostrava, Hradec Králové, Mladá Boleslav)

5.15 Večerníčky 2011

1.1.-13.1.	Divoké sny maxipsa Fíka	R
14.1.-26.1.	Ríkání o víle Amálce	R
27.1.-18.2.	O krtkovi	R
19.2.-26.2.	Krtkovo dobrodružství	R
27.2.-11.3.	Pohádky pro štěňátka 13x	premiéra
12.3.-18.3.	Žofka ředitelkou Zoo	R
19.3.-31.3.	O Kanafáskovi 13x	premiéra
1.4.-13.4.	O loupežníku Rumcajsovi	R
14.4.-26.4.	O loupežnickém synku Cipískovi	R
27.4.-11.5.	Pohádky z mechu a kapradí	R
12.5.-6.6.	Krysáci	R
7.6.-19.6.	Žížaláci	R
20.6.-1.7.	Malý král	R
2.7.-22.7.	Koulelo se jablíčko	R
23.7.-4.8.	Dětský zvěřinec	R
5.8.-11.8.	Dva ve fraku	R
12.8.-24.8.	Jája a Pája	R
25.8.-31.8.	Dobré chutnání vaše lordstvo	R
1.9.-13.9.	Tři prasátka	R
14.9.-26.9.	Gogo a Figi	R
27.9.-9.10.	Matylda	R
10.10.-22.10.	Méd'ové	R
23.10.-7.11.	Rákosníček a jeho rybník	R
8.11.-14.11.	Králík Fiala 7x	premiéra
15.11.-30.11.	Příběhy včelích medvídků	R
1.12.-12.12.	O krtkovi	R
13.12.-24.12.	Chaloupka na vršku	R
25.12.-6.1.	Kočka Linda poklad rodiny 13x	premiéra

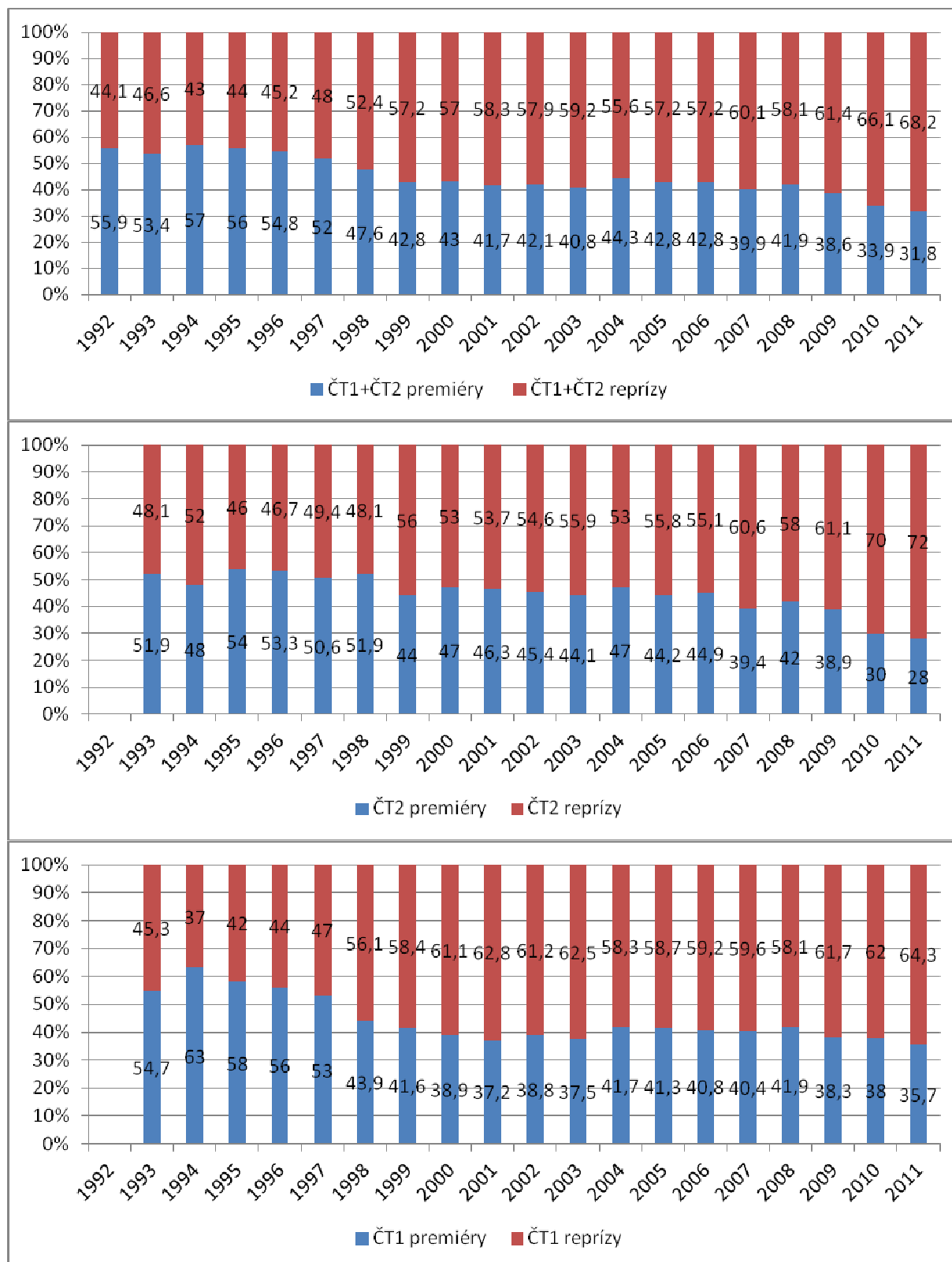
V roce 2011 uvedeno celkem 36 premiér

Přehled výroby Večerníčků v letech 1992- 2000

(od roku 2001 ročenky již nevykazují výrobu jednotlivých titulů)

1992	50 dílů
1993	55 dílů
1994	30 dílů
1995	50 dílů
1996	39 dílů
1997	34 dílů
1998	31 dílů
1999	73 dílů
2000	26 dílů

5.16 Poměr premiér a repríz ve vysílání České televize 1992-2011 - v %

6 Prameny, literatura

Zákon č.483/1991 Sb., o České televizi

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

Statut České televize

Kodex České televize

Směrnice EU o audiovizuálních mediálních službách (kodifikované znění) 2010/13/EU

Sdělení Komise EU o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání 2009/C 257/01

Doporučení CM/Rec(2007)3 Rady ministrů členskými státy o úkolech médií veřejné služby v informační společnosti (Rada Evropy)

Ročenky České televize 1992-2010

webová stránka České televize <www.ceskatelevize.cz>

webová stránka Rady České televize <<http://www.ceskatelevize.cz/rada-ct/>>

Statistiky vysílání ČT <<http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/divacky-ohlas-a-statistiky-vysilani/statistiky-vysilani/>>

Program České televize <<http://www.ceskatelevize.cz/tv-program/>>

Šmíd, Milan: Vysílání veřejné služby v zemích Evropské Unie. Parlamentní institut 2011

Obsah

1	Úvodem	2
2	Plnění veřejné služby z hlediska programového obsahu	7
2.1	Vysílání obecně kvantitativně	8
2.2	Vysílání zpravodajství a publicistiky	8
2.3	Vysílání dokumentární tvorby	13
2.4	Vysílání pořadů pro děti a mládež	15
2.5	Vysílání dramatických a zábavných pořadů	16
2.5.1	Vysílání zábavných pořadů	22
2.5.2	Vysílání dramatických pořadů	23
3	Plnění veřejné služby – další výkonové ukazatele	27
3.1	Krise a stagnace původní televizní tvorby	30
4	Závěrem	32
5	Přílohy	35
5.1	Výtah hlavních úkolů a povinností ČT v programové oblasti dle zákona 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů	35
5.2	Statut České televize	36
5.3	Preambule Kodexu ČT	37
5.4	Doporučení CM/Rec(2007)3 Rady ministrů členským státům o úkolech médií veřejné služby v informační společnosti	38
5.5	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. listopadu 2010 o veřejnoprávním vysílání v digitální době: budoucnosti duálního systému	41
5.6	Pořady ČT1 2011 neděle	44
5.7	Pořady ČT1 2011 sobota	46
5.8	Pořady ČT2 2011 sobota	47
5.9	Pořady ČT1 2011 pondělí	49
5.10	Pořady ČT1 2011 úterý	50
5.11	Pořady ČT1 2011 středa	51
5.12	Pořady ČT1 2011 čtvrtek	51
5.13	Pořady ČT1 2011 pátek	52
5.14	Zveme Vás do divadla - ČT2 středa 20:00	53
5.15	Večerníčky 2011	54
5.16	Poměr premiér a repríz ve vysílání České televize 1992-2011 – v %	55
6	Prameny, literatura	56
7	Obsah	